

ULTIMELE ORE DE ASALT

Soarele strălucește într-adevăr ca la seceriș. Adică puternic, continuu, netulburat. Dar, rotindu-ne ochii peste câmpii și dealuri, doar în puține locuri se mai aude zvon de la recoltarea grului. Intinsele lanuri aurii au fost parcurse de combine, boabele din spice au umplut mulți saci. Pe pământurile cooperativelor din Slobozia Conachi, județul Galați, bătaia se mai ducea ieri într-un singur punct — pe un mic platou nu departe de sat.

— Peste două ore sîntem gata cu recoltarea grului, ne anunța, evident mulțumit, Petreache Oprea, președintele cooperativei agricole de producție. De pe cele 600 hectare ale noastre am obținut o producție medie de 2.200 kg la hectar, deci mult mai mult decît anul trecut, mai mult decît ne așteptam.

Aici, la Slobozia Conachi, campania are o durată, după cum constatam, de 7 zile. Remus Moineagu, locțiitorul secretarului comitetului de partid, ne mărturisește că totul se datorește țăranilor cooperatori care au lucrat neobosit, mecanizatorilor de pe combine, tinerilor care au luat parte cu trup și suflet la bătaia recoltei. Cei mai buni uteciști: Ion Anghel, Ștefănaș Vasile și Nicu Coman. Cu avînt deosebit au muncit și tineretea Ioana Băluță, Catinca Năstase și Maria Grosu, fapt care a determinat recomandarea lor pentru a deveni în curînd membri de partid.

Pe lângă noi trec camioane încărcate cu saci, la citeva sute de pași combinele, atacă ultimele hectare de grâu. Citești pe fețele oamenilor bucurie și oboseală. Nimeni nu stă însă: cei care nu mai iau parte la recoltarea grului au pornit o altă ofensivă, aceea a eliberării terenului deoarece mîine vor intra aici tractoarele, cu brazdalele lor adînci.

Pornim mai departe, sub soarele puternic, spre alte lanuri aurii aflate în clipse de urmă. La C.A.P. „7 Noiembrie”, din comuna Pechea, bătaia este în toi, dar inginerul Toader Butnaru ne informează că mîine le vor sosi noi combine, noi ajutoare, deci ritmul recoltei este în plină creștere. Vor sosi aici combinele de la Slobozia Conachi și atunci se va desfășura și aici bătaia definitivă.

— Sînt foarte mulțumit de cum muncesc tinerii mecanizatori. Nicolae Călin are doar 21 de ani, însă în fiecare zi a obținut cu combina sa o producție...

I. CHIRIC

(Continuare în pag. a VII-a)

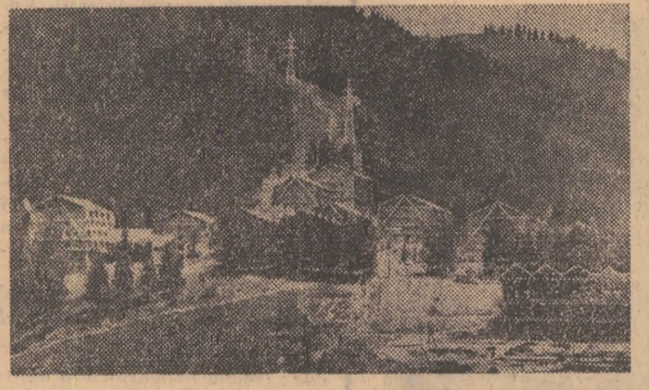
- Actualitatea pentru tineret
- Avianpremiera
- Pentru timpul dv. liber

Știința tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, Nr. 6589 | 8 PAGINI — 30 BANI | SÎMBĂTĂ 25 IULIE 1970

Un șantier de 100 km — LOTRU

O ÎNTREBARE PENTRU ORDINEA DE ZI: ADUNARE GENERALĂ sau ȘEDINȚĂ-BUNĂ-LA-TOATE?

Punct de întîlnire al unor multiple semnificații în viața și activitatea unei organizații U.T.C., adunarea generală reprezintă tocmai de aceea o modalitate esențială de abordare și de rezolvare a unor probleme care izvorăsc din preocupările cele mai intime ale membrilor ei. De aici se ajunge în mod logic la o condiție mai mult decît firească a adunării generale: originalitatea ei, cerința de a nu semăna adoma nu numai de la o grupă la alta, ci chiar de la o lună la alta în cadrul aceleiași grupe U.T.C. Fără îndoială, orice adunare trebuie să respecte cîteva norme statutare, care semnifică de fapt niște principii generale valabile. Eu este forul cel mai înalt de apreciere a muncii unei organizații sau grupe, oferă cadrul cel mai democratic de dezbateri, în care fiecare tinăr să-și poată spune deschis și exigent părerea, se constituie în factorul cel mai autorizat care hotărăște direcțiile fertile pentru activitatea viitoare. Însă în limitele acestor principii generoase, și de fapt tocmai respectîndu-le întru totul, adunarea unei organizații are posibilități nelimitate de a-și afirma convingător timbrul propriu, personalitatea sa distinctă. „Contra-dicția”, dacă există vreuna, apare numai acolo unde se manifestă o înțelegere îngustă, unilaterală, a unor cerințe care aparțin prin definiție adunării generale și care sînt aplicate nu unor realități specifice, ci unor împrejurări la fel de abstracte ca și principiile desprinse de condițiile atît de concrete ale fiecărei grupe U.T.C.

Acestea sînt cîteva din argumentele cu care vrem să pornim într-o acțiune de mai mare întindere, confruntînd permanent adunarea generală cu propria sa condiție de existență, căutînd să demonstrăm, prin exemplele oferite de organizațiile U.T.C., în ce fel reușește să se păstreze la traapta de eficiență și utilitate pe care ea însăși și-o impune.

În ultima vreme, mai ales, am întîlnit din ce în ce mai frecvent un obicei care începe să ia proporții de fenomen, acela că adunările generale seamănă uneori ca niște surori gemene, indiferent unde și în ce condiții se desfășoară, renunțînd astfel treptat tocmai la caracterul lor original și irepetabil. Do-

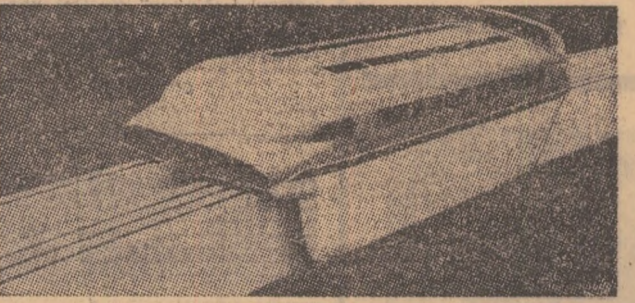
D. MATAȘ

(Continuare în pag. a VII-a)

- EXPOZIȚIA — UN ACT DE CULTURĂ REVELATOR (OPINII DESPRE FIDELITATEA REPREZENTĂRII ARTEI PLASTICE ROMANEȘTI PESTE HOTARE)
- PRO ȘI CONTRA
- VITRINA

ȘTIINȚĂ

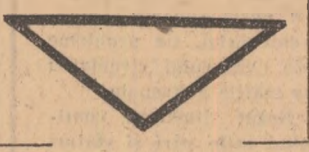
- Îmbrăcămîntea sub microscop ● Universalul — această enigmă (cronica ipotezelor)

● Un proces științific care presupune competență, continuitate, cunoașterea aptitudinilor tinărului ● Deficiențele de orientare sînt uneori deficiente de informare ● Alegerea la întîmplare a profesiei influențează direct asupra integrării sociale a tinărului ● Criteriul major al selecției — exigența.

Zile de vacanță, zile de odihnă, binemeritate. Dar și zile pentru un util schimb de experiență. La Brașov, în tabăra organizată de C.C. al U.T.C., s-au întîlnit în acest scop peste 800 de secretari ai organizațiilor U.T.C. din toate celele de specialitate, școlile tehnice și profesionale.

Foto: O. PLECAN

DE LA ORIENTAREA PROFESIONALĂ LA INTEGRAREA SOCIALĂ

Convorbire cu prof. ing. MARIN RĂDOI, secretar al Comitetului municipal de partid București

natură metodologică, dau naștere la desul de numeroase deficiențe în îndrumarea către profesie a tineretului. Școala acodă de cele mai multe ori îndrumări destul de generale, încît, uneori, actul opțiunii produce ilaritate elevului. Nu p-

GEORGETA RUȚĂ

(Continuare în pag. a IV-a)

Antinomiile exemplului

de NICULAE BELLU

Exemplul poate fi bun sau rău, eficient sau ineficient, iată dificultatea inerentă acestei teme, care nu poate fi ușor acolită. Căci bunul și răul, eficientul și ineficientul, nu sînt întotdeauna termeni atît de radical și evident opuși, pe cît s-ar părea, încît distincția să fie ușoară iar actul de opțiune să decurgă firesc și fără de îndoială. Există o polisemie a exemplului, similară oricărui act de comunicare, dacă se ține seama că, în planul eticului, exemplul funcționează ca un limbaj, iar ca limbaj, faptul a fi exemplar al unei acțiuni (comportament) implică: a) o cantitate de informație emisă; b) un receptor relativ sensibil la informația dată sau apt de a fi sensibilizat; c) aptitudinea acestuia de a descifra și interpreta în linia generală corect sensul informației primite, deri de a primi informația în integralitatea elementelor sale și nu doar, nu unilateral; d) caracterul atrăgător, viu, stimulativ al modelului (exemplului) astfel reconstituit de cel care receptează, funcție de sensibilitatea și inclinările sale. Se conturează, prin urmare, nu numai o schemă explicativă, dar totdată o imagine indicînd modul de a fi al exemplului ca o miscare complexă, tinînd de comunicabilitatea posibilă dintre emițător și receptor, receptorul fiind la rîndul său activ nu numai pasiv, dar activ în așa fel încît tocmai sensibilitatea sa receptivă transformă un fapt, altfel oarecare, într-un fapt exemplar pentru el. Sensibilitatea sa receptivă a posteriori participă, astfel, la ceea ce s-ar putea numi ridicarea exemplarității a unui fapt, altfel pierdut și lipsit de semnificație exemplară. Fără această sensibilitate receptivă nici un fapt, fie el ieșit din comun și apt de exemplaritate, nu posedă încă virtuțile exemplului, puterea lui de comunicare și inițiere, tot așa cum o știință care scapără nu este încă o floară, ci numai posibilitatea ei.

Exemplul devine ceea ce este funcție de sensibilitatea receptivă pe care o trezește și stimulează. Încît se poate astfel observa că un exemplu, în aptitudinilor lui, nu poate fi — prin însăși natura ființării sale — un produs individual și întimplător, ci numai un produs social, rezultînd din confluența unor tendințe — parte convergente, parte divergente — care se impun fie și numai temporar, ca necesare. Nu accidentul capătă validitatea exemplarului, ci, dimpotrivă, ceea ce pătrunde stăruitor prin porii epocii și se identifică cu ea în limbajul binelui și al răului. Ceea ce tinde să dureze. Ceea ce se impune prin insistența unei prezențe care statornicește un climat social-spiritual, exemplarietățile bune și rele distingîndu-se tocmai funcție de el.

Privit prin această prismă a funcționării sale, ceea ce devine sau nu la un moment dat exemplu nu poate fi stabilit printr-o oarecare preferință subiectivă, de pildă, a educato-rului sau a moralistului, fără o încălcătură necesară a acestei opțiuni, și fără un minimum de aderențe din partea celui cărui i se adresează.

STAGIUNEA ESTIVALĂ CINEMATOGRAFICĂ LA RĂSCRUCE DE VÎNTURI

de vorbă cu tovarășul GH. RAVAȘ, directorul D.R.C.D.F.-ului

Am așteptat cu teamă stagiunea cinematografică estivală. Și teama nu a fost zadarnică. Nu s-a schimbat nimic. Tradiția „stagiunii frivole” a fost continuată cu o promptitudine demnă de o cauză mai bună... În majoritate, săliile bucureștene sînt „cedate” unor filme rudimentare (A-cestă femeie”, „Dreptul de a te naște”) sau chiar filme ce tin de cinematograful de gang: „Argoman superdiabolic!”.

TUDOR STĂNESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

Să discutăm despre TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

EXISTĂ IDEALURI FALSE ÎN CĂSĂTORIE?

„NU VREAU SĂ COBOR DE PE SUBMARIN!”

Doi copii — un băiat și o fată — se jucau „de-a submarinul”. Cocotați pe un submersibil imaginat, „construit” de ei din scăunase și perne colorate, simulau, în joc, gesturile unui echipaj de submarin. La un moment dat fetița, supărată de stîngăciile băiatului (cam bleg, de altfel, și de loc pregătit pentru felul în care pustoacea își imagina că trebuie să fie un comandant), a început să tipe: „Dă-te jos de pe sub-

marin!”. Enervat și el — con-cepea, probabil, altfel activitatea de pe un submersibil — băiețelul a replicat la fel de violent: „Nu vreau să cobor de pe submarin! Tu să te dai jos! Nu vreau să cobor de pe submarin!”. Această scenă la care am asistat mai de mult mi-a venit în minte recent, într-un moment penibil al cărui martor am fost fără voie. Un amic la care eram invitat s-a luat la ceartă cu so-

ția și, fără să țină seama că mai erau două persoane de față, a început să profereze tot felul de reproșuri și amenințări cărora eu nu le-a rămas nici o clipă dator. Știam de mult că Adrian D. și Mihaela nu se înțeleg bine, că e o căsnicie ratată. Încercasem să intervin, dar fără succes. Nu mă așteptasem însă ca doi oameni cuști, cu pretențiile și pregătirea lor să ajungă la asemenea scene violente. „Să pleci din casa mea, să nu te mai vad!” suiera el. „Nu vreau să pleci! Să pleci tu! Nu vreau să pleci!” se războaia la rîndul ei, Mihaela.

Involutar, am făcut asociația cu jocul „submarinului”. Involutar, am comparat „casa” din care se izegoneau reciproc cei doi cu „submarinul” copilăriei și

OVIDIU PAUN

(Continuare în pag. a VI-a)

- De la OM la OM de ION BĂIEȘU
- Arhivele secrete de la Nürnberg (XVI) — SEIFURI SIGILATE

- Idolii gazonului prezențați de FĂNUȘ NEAGU DOBRIN
- Întîlniri cu mari maeștri — serial de FLORIN GHEORGHIU BOBBY FISCHER

LITERATURĂ PENTRU TINERET

de AUREL BARANGA

Deși tineretul din țara noastră are o bogată și îndelungată tradiție de fapt revoluționare, eroice, de un profund și elevat dramatism totuși literatura care să exprime adecvat această viață e destul de săracă. Explicațiile sînt evidente, de multiple rațiuni, dintre care prima, probabil, este aceea că o asemenea literatură preținde — în poftida unor prejudecăți curente — o artă exemplară, o măiestrie matură. Dovada peremptorie o face faptul că cei mai mari scriitori ai lumii și-au înclinat condeiele unor pagini destinate celor mici sau tineri, spre sfîrșitul vieții, atunci cînd virtuozitatea lor alinase desăvîrșirea. Ca să înțelegi deplin psihologia, nu o complicată și complexă a copiilor și a celor ce se află pe pragul dintre copilărie și adolescență, ea să vorbești o limbă — nu izmenită și simulată — ci realmente a lor, și se cere o experiență vastă de viață. E necesară memoria propriei tale copilării și a

(Continuare în pag. a IV-a)

Concursuri

„PATRIA MEA, PAMINT STRAMOSES”

Este genericul noului concurs lansat zilele acestea de catre Comitetul Județean U.T.C. Timiș în cinstea zilei de 23 August...

ION DANCEA

OLIMPIADA STRUNGARULUI

Argeș

Joi, 23 iulie, a avut loc la Sectia sculerii noua a Uzinei de Autoturisme Pitesti faza județeană a Olimpiadei strungarului...

L. T. SAMULA

Initiative

RADIO... SURPRIZA INTIRZIATILOR!

În ziua de 21 iulie, Organizațiile U.T.C. ale mai multor întreprinderi din Sectorul 2 al Capitalei...

LIVIU TUDOR

Laboratoarele lumii transmit

ATENȚIE LA CAFEA!

Aproape fiecare dintre noi ne-am obișnuit cu nelipsita ceașcă de cafea a fiecărei dimineți sau după-amieze...

Cercetări recente au arătat însă că consumul exagerat de cafea — la fel ca și cel de ceai care conține o cantitate apreciabilă de cofeină — este extrem de dăunător...

CATALIN ALEXIU

București

După cum se știe, în ultimul timp s-a desfășurat în București faza pe sectoare a „Olimpiadei strungarului”...

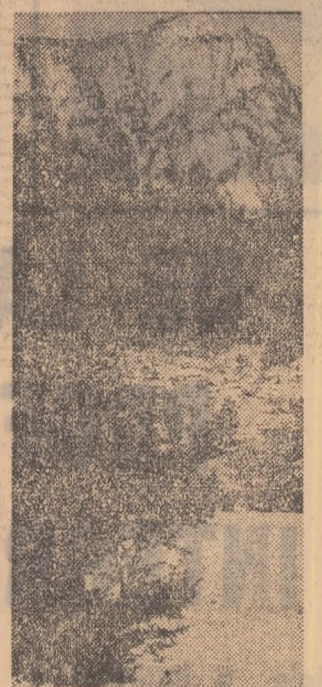
fost confirmat de experiențele efectuate de cercetătorii de la Universitatea din Manchester...

P. JUNIE

NOI EDIFICII SPITAL LA MOTRU

La Motru, a fost inaugurat și dat în folosință un modern spital cu o capacitate de 300 locuri. În noua clădire, care se impune prin confortul ireproșabil...

TITUS STOICHIȚOIU

O investigație la drumetrie: Poiana Tapului

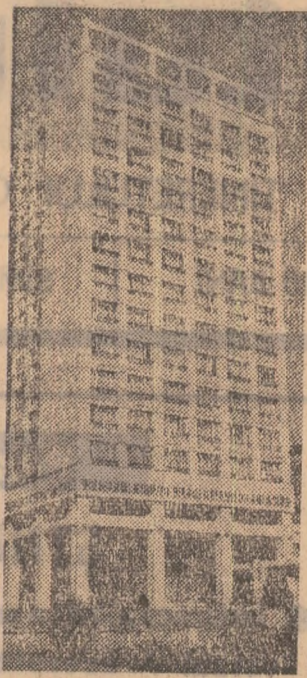
Turism

NOUĂ CASA MEMORIALĂ

La Tirgoviște, vechea cetate de scaun a Țării Românești, s-a inaugurat în acest an încă un punct de atracție pentru turiștii români și străini...

Vizitatorul poate admira aici, cele 33 tablouri originale expuse.

MIHAIL I. VLAD

Hotelul „Unirea” din Iași, una dintre modernele clădiri ale orașului

Disc

GEORGE BACOVIA CITEȘTE DIN VERSURILE SALE

Paralel cu popularizarea unor remarcabile valori ale literaturii muzicale universale și naționale, Casa de discuri „Electrecord” continuă să difuzeze semnificative opere literare...

S. I.

„AUTOTURISM”

A apărut nr. 7 al revistei „Autoturism”. În acest număr se află alături de o serie de sfaturi practice pentru mecanicul amator...

M. D.

AVANPREMIERĂ

SCENA

Din Satu Mare, Teatrul de Nord ne trimite o veste... estivală: „Victoriile lui Scarpin” în premieră, sâmbătă 25 iulie.

În turneu bucureștean: Teatrul de estradă din Deva. În sala Savoy a Teatrului „C. Tănase”, în zilele de 27, 28 și 29 iulie va fi prezent „Apollo la Deva”...

— Repetiții la teatrele din țară: la Teatrul Național din Cluj intră în pregătire „Tango la Nisa” de Mircea Radu Iacoban...

— Pentru începutul stagiunii, tinărul regizor Andrei Zaharia montează la Teatrul de Stat din Sibiu un spectacol maiakovski: „Ploșnița”.

L. M.

PLASTICA

Pentru a doua oară în acest an Dan Cioca se prezintă publicului cu o expoziție personală. La Galeria de artă „Amfora”...

expoziției de colaje și litografii color aparținând plasticianului Dan Cioca.

• La Galeria de artă „Orizont” (B-dul Bălcescu 23) o expoziție de tapiserie. Începând de azi 25 iulie orele 18, Ileana Teodorini Dan expune o suită de lucrări artistice de tapiserie.

• Tot azi, la orele 19, la Casa Unirii Ziariștilor (Calea Victoriei 163) sîntem invitați la o expoziție de pictură. Semnează Uca Boldea și Dimitrie Hatman.

• La Ateneul tineretului, din 30 iulie, putem vedea tablourile lui Tiberiu Nicolae Marianov, aflat la debut în fața bucureștenilor.

• Cunoscut prin lucrări de metaloplastie, Dragoș Morărescu, se prezintă în ipostaza de grafician. Galeria „Galateea” îi găzduiește expoziția, la care vom ajunge la ora 18.

A. B.

Plasticianul Dan Cioca

T.V.

În condițiile în care Opera Română nu intenționează să înmănușeze... ritualul premierelor, Televiziunea și-a propus să ne ofere, într-o originală stagiune lirică, cîteva dintre cele mai semnificative pagini din literatura lirică concepută în ultimii ani.

După opera lui Tiberiu Olah „Geamgii din Toledo”, redacția muzicală a televiziunii ne oferă mine seară o nouă premieră românească: „Kera Duduca” de Manșu Barberis...

• Marți după amiază, sub titlul „Preludiu emisiv” Radioul transmite o emisiune avînd rubrica: creația românească în agenda Festivalului; prezențe românești: orchestra simfonică a Filarmonei din Timișoara...

Joi seara, într-o emisiune realizată de Ada Brumaru, Televiziunea ne oferă, sub titlul „Interludiu enescian”, cîteva secvențe din filmele în care memoria

peluciei a înregistrat momente din cele patru ediții ale Festivalurilor precedente.

CLUBUL

Din agenda săptămînală a cluburilor bucureștene, despre sem pentru tinerii cititori cîteva file care, sperăm, vor răspunde tuturor preferințelor.

• Sîmbătă și duminică, Modern-clubul, Ateneul tineretului, Clubul T4 sau Student-clubul, organizează seri distractive cu participarea formațiilor vocal-instrumentale „Discipoli”, „Anteus”, „Antren”, și „Dinacord”...

• Cinefililor, Ateneul tineretului le propune două vizionări: sîmbătă, 25 iulie, ora 20, documentarul „Sîra — oraș pustiu”, și duminică, 26 iulie, la aceeași oră, filmul muzical „Los Bucaneros”...

• Marținea dansant de duminică, la Clubul T. 4 un program, soliștii de muzică ușoară Dan Gherasim și George Ioniță, formația de balet modern cu un moment coregrafic intitulat „Un băiat, un gînd, o muzicuță”...

M. N.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema

SUNETUL MUZICII: rulează la Patria (orele 9; 12,45; 16,30; 20,15).

PAN VOLODIOWSKY: rulează la Republica (orele 10; 12,30; 16; 18,30; 21).

ARGOMAN SUPER-DIABOLICUL: rulează la Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

JANDARMUL SE INSOARĂ: rulează la București (orele 8,45; 10,45; 12,45; 14,45; 16,45; 19; 21).

SUB SEMNUL LUI MONTE CRISTO rulează la Victoria (orele 8; 10; 12,15; 14,30; 16,30; 19; 21).

SPLENDOARE ÎN IARBA: rulează în Capitală (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

ASTEPTĂ PINA SE ÎNTUNECA: rulează la Lumina (orele 9,15; 11,45 în continuare; 14,15; 20,30).

MARILE VACANȚE: rulează la Dolina (orele 11,30; 12,45; 16; 18,15; 20,30).

PROGRAM DE FILME DOCUMENTARE: rulează la Timpuiri Noi (orele 9-21 în continuare).

ACEASTA FEMEIE: rulează la Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

OPERATIUNEA LADY CHAPLIN: rulează la Infirmita (orele 15,30; 17,45; 20).

ARMANDO, CALUL ALB: rulează la Buzesti (orele 15,30; 18).

WARLOCK: rulează la Dacia (orele 8,45-20,30 în continuare).

SALARUL GROAZELI: rulează la Bucegi (orele 10; 15,45; 18,30).

Florescã (orele 14,30; 17,30; 20,30). Grãdina (ora 20,15).

ASTERIX ȘI CLEOPATRA; rulează la Unirea (orele 15,30; 19).

VINATORUL DE CAPRIOARE: rulează la Lira (orele 15,30; 18).

Unul dintre protagoniștii filmului „Petrecerea”

rulează la Lira (orele 15,30; 18). Grãdina (ora 20,15).

DREPTUL DE A TE NASTE: rulează la Gulești (orele 15,30; 18; 20,30).

FREDDY ȘI CINEGUL PRERII: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 17,45; 20).

OPERATIUNEA LEONTINE: rulează la Pace (orele 15,45; 18; 20,15).

JOCUL CARE UCIDE: rulează la Cîmpia (orele 16; 18; 20).

JOC DUBLU ÎN SERVICIUL SECRET: rulează la Vitorul (orele 16; 18; 20).

STRĂINII: rulează la Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

TIMP PENTRU A TRĂI: rulează la Mosilor (ora 19).

MISTERIOSUL X DIN COSMOS: rulează la Mosilor (ora 15,30).

DANSIND SIRTAKI: rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

ACTIUNEA „VULTURUL”: rulează la Muncă (orele 16; 18; 20).

OSCAR: rulează la Drumul Sărilor (orele 16; 18; 20).

AFURISITUL DE BUNIC: rulează la Rahova (orele 15,30; 18).

FAMILIA TOT: rulează la Vitan (ora 19).

MARELE SEMN ALBASTRU: rulează la Progresul (orele 15,30; 18).

NOAPTEA AMINTIRILOR: rulează la Grădina Capital (orele 20,15; 22).

URMĂRIREA: rulează la Grădina Unirea (ora 20,30).

FANFAN LA TULPINE: rulează la Cinemateca Union (orele 9; 11; 13).

CEI 1000 DE OCHI AI DOCTORULUI MABUSE: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

FERESTRELE TIMPULUI: rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,15).

DEPARTARE ÎN APUS: rulează la Flacăra (ora 15,30).

Teatre

SIMBATA, 25 IULIE 1970 Teatrul de Operă și de Teatrul de vară „Herăstrău”: SUZANA — ora 20; Teatrul Gulești (la Atenele Române): COMEDIE CU OLTENI — ora 20; Teatrul „C. Tănase” (Sala Savoy): ASA A FOST LA MEXICO — ora 20; Grădina (Boema): SONATUL LUNII — ora 20; Sala Palatului: CONCERT EXTRAORDINAR ADAMO — ora 20.

DUMINICA, 26 IULIE 1970 Teatrul de Operă și de Teatrul de vară „Herăstrău”: MY FAIR LADY — ora 20; Teatrul „C. Tănase” (Sala Savoy): ASA A FOST LA MEXICO — ora 20; Grădina (Boema): SONATUL LUNII — ora 20; Sala Palatului: CONCERT EXTRAORDINAR ADAMO — ora 20.

SIMBATA, 25 IULIE 1970 PROGRAMUL I

17,00 Microavanpremierea. 17,05 Emisiune în limba germană. „Seful sectorului surzilor” de Al. Mironid. Interpretează un grup de actori ai Teatrului German de Stat din Timișoara (partea I).

18,15 Campionatul balcanic de gimnastică sportivă. 19,20 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici. 19,30 Telegiurnal de seară. 20,00 Tele-enciclopedia. 20,50 Al. Viteză Festival național de folclor. 21,10 Film artistic: „O poveste mexicană”. 22,45 Festival cu Rita Pavone, Nancy Sinatra, Michele, Rocky Roberts. 23,25 Telegiurnalul de noapte.

PROGRAMUL II

20,00 Antologie lirică. Recită Clody Bertola. 20,15 Din folclorul popoarelor. 20,40 Teatru scurt: „Sanda” de D. R. Popescu. 21,30 Concertul laureatului celui de-al șaselea Concurs internațional de balet — Varna 1970.

DUMINICA, 26 IULIE 1970 PROGRAMUL I

9,00 Deschiderea emisiunii — Vâră copililor. 10,00 Viața satului. 11,15 În reluare la cererea telespectatorilor: Recital Mîna. 12,00 De străzile patriei. 12,30 Concert simfonic. 13,15 Emisiune în limba maghiară. 14,45 Tele-văcanta — Transmisiune de la Băile Felix și de pe litoral. 17,00 Fotbal: Dinamo București — Steaua. 18,45 Campionatul balcanic de gimnastică modernă. 19,45 Telegiurnalul de seară. 20,00 O femeie coase balade. Reportaj TV. 20,15 Desene animate. 20,30 ...In zig-zag — Spectacol de muzică, teatru, dans și umor cu Ion Fintescu — artist al podului. 22,30 Telesport. 22,40 Program sustinut de Ansamblul Clubului de dansuri. 22,55 Telegiurnalul de noapte.

PROGRAMUL II

20,00 Stagiune lirică TV. — Opera Chera Duduca (premieră pe țară). 21,10 Arte frumoase — Expoziții estivale. 21,25 Roman folclor — Casa Eudendbrook (reluarea episodului VII).

NOI PREMIERE CINEMATOGRAFICE

Premiul special al Juriului Phom-Penh 1969. Cu: LIUBOV CERNOVAL-RUMIANTEVA, GRIGORI GRIGORIU, K. STEPANCOV, IVAN MIKOLAICIUK, OLGA NOJKINA

Producție a studiourilor poloneze. Regia: WLADISLAW SLESICKI. Cu: MALGORZATA BRAUNEK, MAREK WALCZEWSKI, G. BOROWSKI, STEFAN FRIEDMAN

Producție a studiourilor italiene

Un șantier de 100 km

Într-o culme a Căpățînii și Munții Lotrului, în spațiul pe care se suprapune „INCINTA” marelui șantier al hidrocentralei de pe Lotru, constructorii au încheiat procesul de dizlocare în stîncă a vaselor camere în care se vor roti turbine capabile să debiteze o putere totală de 500 000 kW. Reamintim că aceasta înseamnă de două ori și jumătate mai mult decît debitează Bicazul, aproape de două ori și jumătate mai mult decît puterea instalată a hidrocentralei de pe Argeș și, în sfîrșit, aproape jumătate din puterea pe care o vor furniza turbinele din sectorul românesc al hidrocentralei „Porțile de Fier”. Reamintim, de asemenea, că întregul complex de lucrări care se execută în incinta imensă a acestui șantier prezintă dificultăți deosebite, alții din punctul de vedere al organizării ca atare a șantierului, cît și în ceea ce privește realizarea propriu-zisă a obiectivelor după a căror solidarizare — prin tunele săpate în stîncă — se va împlini una dintre cele mai îndrăznețe construcții hidrotehnice de pe continent. Cu alte cuvinte, despre Lotru s-a mai scris și, reamintind aceste două repere majore, o facem pentru a schița, sumar, dar exact, un cadru în care reportajul de astăzi, în prelungirea reportajelor de ieri, se străduiește să surprindă evenimente de ultimă oră, fapte încă imaculate de trecerea prin rotațiile tipograficilor și totodată, oameni mai vechi în noile lor ipostaze. Prin forța împrejurărilor, cei mai mulți dintre acești oameni vor fi tineri.

„Șoseaua urcă spre Voineasa ...”

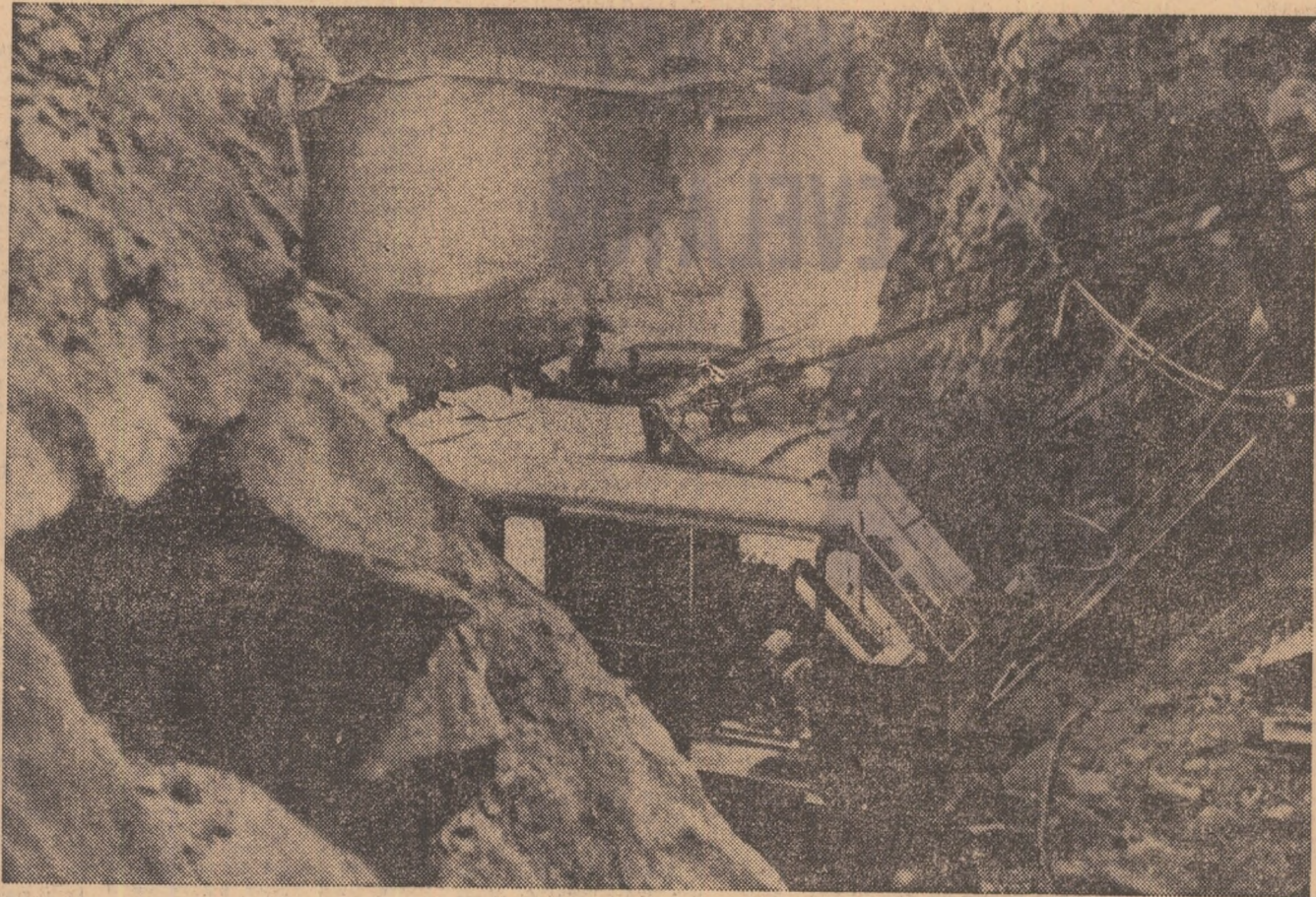
„...și Lotrul curge spre Brezoi!...” Dar dincolo de confluența cu Oltul a râului care-și află obîrșia în oglinzile limpezi ale îndepărtatului lac Gilcescu versurile lui Minulescu, fluturîndu-ne câteva clipe pe buze, recad în apele idilice care le-au zămislit, abandonate subit de memorie. Brezoi, Valea lui Stan, Mălaia, Valea Măceșului, Voineasa — iată un itinerar de-a lungul căruia un riu abia readunat în mătca, prin semnele cu care ne reamintesc momentele lui de supremă dezlănțuire, aruncă în desuetudine orice viziune edulcorată asupra naturii. Pentru că valea râului pe firul căruia se suprapune acest itinerar, pînă dincolo de Voineasa, spre barajul care se înalță tenace între îndepărtate culmi împădurite, ne întipărim în profunzime răvășită, zăgăzuită din loc în loc de cantități masive de material lemos cîrnat de ape, cu firul de asfalt al șoselei întrecut în mai multe puncte, dar într-o tonică eferescență a reconstrucției. Acolo undă rîul dezlănțuit a lovit mai puternic, acolo întîlnim și cele mai impresionante concentrații de forțe mecanice și umane care, după ce au rotat circulația șoseaua, își consolidează noile trasee și recuperează din mătca materialele cărate de viitură. La fiecare escală se împun, asemeni unui rețen, trei cuvinte: „Se poate circula!... Se poate circula!...”

Și, astfel, „șoseaua urcă spre Voineasa”, unul dintre cele două versuri pe care memoria noastră s-ar fi decis să le abandoneze, se pătrunde, treptat, de sensuri noi. Temeiul lor îl regăsim tot în cifre: numai pînă la 1 Iulie a. c. lucrările de refacere a drumurilor calamitate au însumat, din punct de vedere valoric, 2 850 000 lei. Și această muncă de Sisif, sau, mai bine spus, amintind calvarul de demult al legendarii meșter Manole, continuă. Pentru a repune în funcțiune tronsoanele încă avariate ale șoselelor șantierului au ieșit recent din subteran încă 18 miniere, în frunte cu maestrul Gavrilă Nuțaș, împreună cu toate utilajele pe care le au în dotare. Pe șoseaua Ciunget-Petrimanu, înșirăți pe o distanță de 13—14 km, lucrează aproape 100 militari și 200 de constructori. O parte din cei 1 300 de tineri brigadieri ai Șantierului Național „Hidrocentrala de pe Lotru” contribuie la refacerea celui de-al doilea drum vital, Voineasa-Baraj, prin cataractele Lotrului, care a fost spălat de inundații în proporție de 60—70 la sută. Eforturile tuturor, înainte de a fi apreciate valoric, le măsurăm lumina care persistă între culmi: se lucrează, cu alte cuvinte, mai mult de 12 ore pe zi, de cînd răsar și pînă cînd apune soarele.

Sub o ploaie mărunță, răsfîrîndu-și stropii în soare asemeni unor paiete strălucitoare, ajungem, în sfîrșit, la Voineasa. În biroul inginerului șef, Emil Podhorodețchi, harta care ni se dezvăluie privirii pare un simplu reazem al memoriei unui om obișnuit să gîndească în cuvinte al căror unic preț se vor faptele. Albastrul rîurilor și al piraielor de munte, roșul inerte și rectiliniu al tunelurilor și însemnele ferme ale cotelor își pierd semnificația lor topografică, devenind pur și simplu un acompaniament vizual, deocamdată destul de abstract, ale unor informații care ne sînt debitate cu o siguranță de strateg: „Marș s-au reluat lucrările la baraj... Lotru-Goașa și Lotru-Vidruța și-au realizat planul pe trimestrul doi, atît din punct de vedere fizic, cît și din punct de vedere valoric... La centrală mai avem foarte puțin de excavat și după 15 vom începe montarea primelor cofraje...”. Și, treptat, imaginile se asociază cifrelor, la început de-a lungul unor drumuri săpate în stîncă, apoi în înșăși stîncă răvășită de galerii, acolo unde, într-o lumină poate mai puțin pură decît aceea a soarelui, oamenii își regăsesc statura scontată a măreției lor generice.

Al doilea interlocutor, tov. Petre Gras, comandantul Șantierului Național al Tineretului „Hidrocentrala de pe Lotru” suprapune peste harta amintită topografia a locurilor: cotele amplitudinii efortului tînăr la desfășurarea lucrărilor. Afirmățiile laudative cu privire la acest efort nu ne aparțin, nu facem decît să transcriem cuvintele unor factori de răspundere din conducerea șantierului, dar, fără îndoielă, sintem în măsură să spunem că nu este vorba de o afirmație hazardată. Cereșia adevărului ei o constituie înșăși existența în șantier a 27

Centrala subterană de la Ciunget

LOTRU

de organizații U.T.C., desfășurate în 40 de grupe, a unui Șantier Național al Tineretului care la această dată cuprinde în structura sa mai mult de 1 300 de oameni. Și ultimul nostru interlocutor de la Voineasa, dispecerul Alexandru Muștoiu, comandantul detașamentului Centrală, ne invită în zona în care, împreună cu tovarășii săi de muncă, realizează diurn substanța concretă a unor statistici abstracte.

Cei de la Petrimanu

Șantierul Petrimanu, în ceea ce ne privește, reprezintă un simplu punct pe o hartă. Dar cu cite puncte de pe harta mai mare a țării nu am avut prilejul să ne simțim solidari, și ca oameni, și ca reporiți, în primăvara care a trecut? Și, acum, Petrimanu — cîndva o localitate minusculă, strivită între munți, apoi un șantier stîndid — prin scopurile sale declarate — duritatea rocilor înconjurătoare și, în sfîrșit, un loc dintotdeauna izolat, iar acum de două ori izolat. Într-adevăr, puține dintre punctele de lucru ale șantierului Hidrocentrala de pe Lotru, considerat în ansamblul său, puteau fi socotite mai izolate decît cel de la Petrimanu. Și totuși, ca urmare a calamităților naturale care nu au ocultat încă aceste meleaguri, Petrimanu s-a aflat pînă în urmă cu citeva zile, într-o dublă izolare. Toate drumurile de acces spre această zonă a șantierului, numită în diagrame ramura de sud aducătoare baraj, au fost întrerupte peste noapte și 860 de oameni au muncit și, dacă se poate spune astfel, s-au

totală a îndepărtatei colonii de constructori continuă. Celor care repun în funcțiune drumurile de acces li se alătură o nouă brigadă de uteciști, a 12-a, în care s-au încadrat recent 20 de tineri sosiți din Piatra Neamț. Apoi, o parte din cei 100 de studenți de la Institutul de Construcții din București, care lucrează la Castel și Centrală. Se pregătesc să descindă în șantier, pentru a presta o entuziastă muncă patriotică, 200 de elevi din județul Vîlcea, 200 din București și 50 din Pitești. Din partea opusă, din înșăși Petrimanu asediat, minierii brigadierilor Dumitru Coicuc și Badea Joița se pregătesc în vederea joncțiunii cu cei care le-au sărit în ajutor.

Spre după-amiază, între două ploii, ne survolează un helicotper. Pasărea cenușie, vibrînd din toate încheieturile, transportă oameni și materiale spre zonele care, în urma întreruperii drumurilor de acces, s-au transformat în adevărate insule. Stațiile de radio portative, în stare împerejurată, se dovedesc de un ajutor neprețuit. Dispecerul Mihail Ciobotaru, unul dintre tinerii care a avut prilejul să veșcheze zile și nopți în preajma unei asemenea stații de radio ne mărturisesc că sentimentul cel mai copleșitor care l-a încercat în acele ore dramatice a fost unul de contopire totală cu vocile și semnalele care îi parveneau de dincolo de culmile împădurite ale munților. Prin radio aflăm că undeva, la poalele altor creste, alți oameni au izbutit să repare drumul spre Mănăileasa. În sfîrșit, secretarul de partid al șantierului, tov. Ion Bolnavu, ne desăfoară în față o nouă hartă, în culorile căreia ne străduim să citim adevăratele dimensiuni ale dificultăților pe care le întîmpină întregul colectiv al hidrocentralei de pe Lotru de mai bine de 30 de zile.

Dar, cum spuneam, prețul nedezmîntit al cuvintelor îl dau, totuși, faptele, aceste

telefon ciudat, asemeni unui mesaj dintr-o lume necunoscută. În fapt, omul nostru se cățărase pe un stîlp, cuplase un telefon portativ la liniile întinse peste prăpăstii și intrase în legătură directă cu conducerea șantierului. Nu cerea ajutor, nu cerea relații asupra direcției în care să se îndrepte, cerea pur și simplu un butoi cu motorină ca să-și poată continua drumul. Deci un om, la ora aceasta încă anonim, s-a smuls izolării și a înscris o nouă pagină de eroism în istoria zbuciumată a șantierului.

Ne survolează din nou helicotperul sosit în ajutorul constructorilor, și o nouă poveste ni se dezvăluie. După mai multe drumuri de rutină, pasărea de oțel care transportă oameni și materiale spre Petrimanu este nevoită să aterizeze forțat într-o zonă aproape inaccesibilă de sub Pîlcuț Negovanului și echipajul, format din maiorul Tudor Condruz, căpitanul Turea Savu și maestrul militar Constantin Cărbănuș, fără să-și piardă o singură clipă calm, lansează metodic semnale de ajutor. O primă înfrîngere care, foarte curînd, se va transforma într-o victorie: prin propriile forțe, echipajul izbuteste să repună în funcțiune motoarele helicotperului și decolează spre Voineasa.

Ciunget sau stările rocilor

În cantina șantierului Ciunget, într-o pauză de masă, doi oameni discută despre roci. Din frînturile frazelor, distingem nu o obsesie, ci un gînd întors îndărătnic spre

dat să ascultăm una dintre cele mai scurte și mai revelatoare destăinuri din ziua aceea ploioasă: „Cîndva — ne mărturisise un tînăr geolog, al cărui nume, la rugămintea lui expresă, nu îl transcriem roca devenise atît de slabă, încît lucrările de înaintare, practice, stagnau. Operativă conducerea șantierului a deplasat în zonă mai mulți specialiști în minerit din străinătate pe care i-a invitat să ofere o soluție pentru continuarea cit mai susținută a lucrărilor. Specialiștii, cu adevărat reputați, au coborît în galerie, au pipăit, au măsurat, au luat probe de rocă și le-au studiat îndelung, dar nu au izbutit să ofere nici o soluție plauzibilă. În schimb, au emis o

la care am început să coborim, în marea sală a turbinelor centrale, în inima șantierului Lotru-Ciunget.

Acolo, sub stînci, am înțeles că sfîrșitul fiecărui drum semnifică, de fapt, începutul unui drum nou, și etapa pe care începem s-o parcurgem, faimoasa „galerie forțată” se deschide în fața noastră asemenea unei scări spre un cer îndepărtat din piatră. Punctul ei cel mai de jos, peste al cărui prag pășim, se află la 1 200 m sub creștetul muntelui pe care fiecare dintre constructorii pare să-l poarte pe umeri. Începem, în acest fel, un drum care, în fapt, reprezintă drumul spinos al cunoașterii faptelor unei oameni pentru care lupta asiduă și tenace cu valorile încremenite de piatră se constituie în înșăși rațiunea lor de a fi. Ei au săpat această galerie forțată, înclinată la 32 de grade, gata să primească torrentul de apă care va pune în mișcare turbinele, în condiții de muncă inimaginabil de grele. Ei au introdus în această galerie virole din oțel lungi de 12 m, cu un diametru de 4 m și o greutate totală de 80 tone. Ei au solidarizat și continuă să solidarizeze aceste virole prin sudură automată sub strat de flux. În geologia haotică a muntelui, nederanjată de milenii, ei au introdus o rigoare necunoscută încă naturii acestor meleaguri.

În urmă cu citeva ore, în cantina șantierului, îl cunoscusem pe maestrul Ion Ștefănescu, șeful lotului de miniere care au străpuns galeria forțată și pe Constantin Constandache, secretarul de partid al aceluiași colectiv de muncă. Drumurile noastre s-au despărțit încă de la suprafață, ei îndreptîndu-se spre orizonturile în care ataceul pietriș al stîncii continuă. Aici, în „forțată”, într-un spațiu în care metrul cub de rocă excavată atinge 3 000 kg greutate, întîlnim alfel de oameni, cu alte meserii, care lucrează intens la finisarea cavităților brute prin care le-au deschis drumul minerii. Magdaș Isaia, comandant de echipă de brigadieri, Catană Ion, comandant al unei alte echipe, Antoș Dumitru, comandant de brigadă — iată numai cîteva dintre tinerii care, pe urmele lui Paloseanu Ion, unul dintre cei mai destoinici minieri care le-au premers, lucrează la deszăzărirea unui tunel din alcătuirea căruia, curînd, vor ține tonte năvalnice de humină și forță. Deci, de pe pragul de jos al galeriei forțate, urcăm o pantă abruptă, prin virole sudate, o pantă de 32 de grade pe parcursul căreia întreaga noastră ființă, la un pas de panică, se împotrivesc cu toate forțele sale derivate spre abis, căderii în golul care se cascadează în spatele tuturor. Ne însoțesc inginerul Nicolae Bărbulescu, membru al comandamentului Șantierului Național al Tineretului de pe Lotru, Constantin Trifescu și Dumitru Bîzu, șefi de echipă ai aceleiași formațiuni de muncă, alți tineri în preajma cărora respirația șuierătoare a muntelui și curgerea îndepărtată a rocilor dizlocate de explozii încețeză să ne mai impresioneze ca în primele clipe. Ultima etapă a drumului nostru pe sub cerul acela din piatră vinată se încheie pe prima platformă întîlnită. Dincolo de membrana din oțel care o apără de stînci nu mai avem decît, pentru că dincolo de această limită se dezlănțuie, în salve co-

Inginerul Constantin Văcăroaie, cu adresa sa de acum: Ciunget, centrala electrică subterană, beneficiar — Lotru.

Fotografiile paginii: ION CUCU

pleșitoare, forța eliberată a dinamitei. Și, totuși, în sensul în care mușcă explozivul, virolele continuă să se adauge una alteia în lumina fierbinte emanată de aparatele de sudură și betonul se scurge neîntrerupt în spațiile dintre oțel și stîncă. Ultimul pe care îl întîlnim sus, semnalistul Mozes Aron, ne întinde o mînă fermă și ne ajută să ne stabilizăm pendulările corpului mereu abătut de gravitație. Privit de acolo, drumul pe care l-am străbătut pare să descindă într-un imperiu al întinerului deplin. Un întinerie pe care, curînd, candelabrele montate de constructori în inima muntelui îl destramă precum o lamă de cuțit sfîșie o pinză de mătase.

Într-una din zilele pe care le-am petrecut pe marea șantier al Hidrocentralei de pe Lotru a plouat de șapte ori. De șapte ori stropi grei de apă s-au prelins pe frunțile și pe căștile constructorilor, pe parbrizele autocamioanelor-giganț și pe ferestrele vilor de la Voineasa, dincolo de care, prin radio, telefon sau aplecat pe planșete și planuri, un veritabil stat major de ingineri, maștri și tehnicieni dirijează activitatea celui mai vast șantier hidroenergetic al țării. Sub ploile acelea nemiloase și stîfnitoare ne-am răscuit mereu privirile spre zecile de mii de metri cubi de rocă excavată, o rocă dură și întunecată, care la contactul cu lumina tonică a soarelui capătă reflexe argintii. Apoi, în subteran, am înțeles că țaria acestei roci semnifică înșăși îndărătnicia muntelui de a nu se lăsa frustrat de steapra lui virginitate. În sfîrșit, rețorși la suprafață, însoțindu-i pe constructorii, am înțeles că fetele destinate și gîndurile înalte ale acestor oameni sugerează o dublă victorie: a omului asupra muntelui și a omului asupra sa însuși, puterea nebănuită a destinului omnesc de a se croi după tiparele care de drept și de fapt îi convin.

M. CONOR

Voineasa — o colonie modernă la 700 m înălțime

odihnit în afara oricărui contact direct cu tovarășii lor de pe celelalte șantiere.

Dar acei oameni izolați, care nici o clipă nu s-au simțit singuri, și-au reluat contactele diurne cu marea familie a constructorilor, pentru că, acolo unde puhoarele ar fi putut să semene panică, s-au afirmat resursele inepuizabile ale curajului, bărbăției și dăruirii de sine. Și lucrările de degajare

fapte care se pătrund uneori de dimensiunile tulburătoare ale eroismului. Undeva, dincolo de Mănăileasa, un om se încăpățînează să treacă munții cu un tractor, deschizînd un drum ancestral, pe care localnicii l-au abandonat cu mai mult de 40 de ani în urmă și, într-un tirziu, ajunge în dificultate. Este momentul în care inginerul șef Emil Podhorodețchi primește un

galeriile care cutreieră temelile muntelui. „Rocă bună... Rocă slabă... Rocă proastă...” În urmă cu citeva ore, în compania maestrului Pavel Oțet, veteran al șantierului Salva-Vîșeu, Bicaz și Argeș, aceleiași cuvinte ne ritmă dialogul, de asemenea, nu ca o obsesie, ci ca o ancorare tenace a gîndurilor tuturor în realitățile dure ale beznei din adîncul pămîntului stîncos. Apoi ne-a fost

Cerul din piatră

S-a făcut seară, umbrele munților priviți în contre-jour încep să-și deștame conturul în văzduhul a cărui lumină pălește și, sub ultima ploaie, a șaptea din ziua aceea, ne pregătim să descindem într-o noapte deplină. La întoarcere, desigur, noaptea din inima muntelui se va prelungi firesc în noaptea de afară și, la început, minute în șir, coborîm pe o autostradă ciudată. Înscrisuindu-se într-o curbă domoală, șoseaua se rupe subit de crepusculului umed și farurile autocamioanelor grele care o calcă cu prudență, dezvelind peretii betonati ai galeriei de acces sub lumina unor difuze halouri circulare, par să caute înșăși rădăcinile ascuse ale muntelui. Crea ce pînă acum a fost un aer cristalin, spălat cu asiduitate de ploaie, se transformă într-o pielașură, insidiosă, irizată din loc în loc de mișcarea logănită a lanternelor și de siruri prelungi de corpuri de iluminat în preajma cărora sucombă asaltul neînduplecat al întinerului. Apoi, pe neașteptate, acesastă mare galerie de acces, cu două benzi de circulație, se ramifică și tunetele îndepărtate ale exploziilor dinamitei, făcînd să vibreze masivul din stîncă, încep să coalească zgomotele ritmice ale motoarelor. Ne aflăm la 130 de metri sub nivelul de

Este firesc ca orice succes al artiștilor noștri peste hotare să nu bucure...

Apas unorii în presă citate din publicații străine în care sînt relevate calitățile cutărei expoziții sau cutărei artist...

Primum lucru care ne reține atenția este, deci, selecția, și nu mai bine zis criteriile în umelă...

acest principiu folosit cu o prea mare larghețe și fără discernămint...

Pe baza unei expoziții de grup deschise în Hamburg în 1969 (Ion Bîțzan, Rîș și Peter Jacob, Paul Neagu)...

artști i-au permis „să facă o totalizare în ceea ce privește mișcarea de avangardă din țara noastră și să conchidă că „de o jumătate de deceniu s-a început o aliniere conștientă la arta europeană modernă”...

mentaliitatea „succesului” formal trebuie să dirijeze relațiile noastre...

Firește, într-o în joc și doza normală de arbitrar în astfel de împrejurări, dar anulează întrebarea firească...

Merită să insistăm asupra informării, lată un simplu (?) a-mănunt: nu am găsit nicăieri o evidență exactă a articolelor din presa străină...

unui climat artistic care se deosebește de cel de noi în anumite aspecte ale sale.

Un alt capitol nu de mai mică importanță este cel al im-punerii patrimoniului nostru „clasic” în această privință este foarte puțin de spus și imens de acționat...

EXPOZIȚIA — UN ACT DE CULTURĂ REVELATOR

OPINII DESPRE FIDELITATEA REPREZENTĂRII ARTEI PLASTICE ROMĂNEȘTI PEȘTE HOTARE

In mod usuratec noi insine, prin ceea ce expunem, aprecieri care, oricît de onorante, nu sînt și exacte?

se dînt-un dosar de la secția de documentare a U.A.P.-ului, dosar care se îmbogățește nu numai cu decupajele aduse...

Am urmarit la televiziune noastră o foarte interesantă discuție despre valoarea universală a creației lui George Enescu în care participanții discovau pertinent anumite aspecte perimate...

CORNEL RADU CONSTANTINESCU

PRO ȘI CONTRA

HIATUS sau NU?

de ALEXANDRU IVASIU

Dacă nu l-am cunoaște pe Eugen Barbu, ar trebui să fim îngrijorați, pentru el, într-un cursiv bătos și cu implicații administra-tive...

Intii: Nu e adevărat că ar fi negat cineva existența unor opere în deceniul 1950-60 (care a fost în discu-ție)...

Apoi, ceea ce am încercat în acea emisiune n-a fost o negație, ci o punere în perspectivă istorică a problemei, o jalonaire a epocii în adevărul și condițio-nările ei...

ADINA POPA

trebui și ne apucă snobism-de de proastă calitate. Atunci, din fricl nejustificate de contestare, se sare peste cal și se uită că unii scri-tori s-au afirmat și au fost susținuți...

„Dar poezia ce face poe-zia?” (probabil ce făcea poe-zia lui D.T. în acel timp). D.T. mărturiseste, printre altele, că M.R. Parahsciuve răspun-zind: „la „Poeta redacției” („Revista literară”) și semna-ta lui D.T. în legătură cu poe-ziele trimise, „unele calități, unele erozii de ortografie și unele influențe minulesciene”...

„REVISTA „RAMURI” publică un dialog cu Dumitru Trancă purtat și consemnat de Matei Alexandrescu. Acesta din urmă, după ce ne informază că directorul Editurii enciclopedi-ce, prin volumul de debut, „Arcaid”, — 1968 a intrat „în rîndurile poezilor autentici”...

„Dar poezia ce face poe-zia?” (probabil ce făcea poe-zia lui D.T. în acel timp). D.T. mărturiseste, printre altele, că M.R. Parahsciuve răspun-zind: „la „Poeta redacției” („Revista literară”) și semna-ta lui D.T. în legătură cu poe-ziele trimise, „unele calități, unele erozii de ortografie și unele influențe minulesciene”...

CRITICA „LITERALĂ”

Apariția volumului 4 din „Serierile” lui Pompiliu Constantinescu (1901-1946) îi faci-litează lui Nicolae Manolescu — pentru noi cel mai talentat din-te comentarii fenomenului he-letistic contemporan — o cron-ică literară, lipsită de ceea ce ne-a obișnuit a constitui axa folioanelor sale (din „Contem-poranol”) și anume: comprehen-sivitatea...

STAGIUNEA

(Urmare din pag. 1)

blicul vrea filme ușoare, vese-le, filme de destindere... Cum se explică atunci nesperatul succes al unei re-luări de prestigiu: „Salariul groazec”?

mondială filme de artă? În-trebarea e pur retorică pentru că nu o vorba cînt de inexisten-ța în continuare a unui program ferm de achiziții și difuzare. Admițind totuși că nu mai există filme noi de va-loare de ce nu reluăm filme de acum 10-15 ani, necunos-cute majorității publicului tin-ăr sau, de ce nu prezentăm, măcar acum, după aceiași nu-măr de ani, filme care n-au fost prezentate la vremea lor dar cumpărate? Dar filme, o-pere de artă, și nu pelicule de discutabil succes precum „Va-gabondul”, sau „Matricola 420”, reîntrite și ele nu de mult pe ecranele noastre...

IONEL TEODOREANU: „Viața și opera” de Nicolae Ciobanu (Ed. „Minerva”)

Studiu monografic afectat unuia din scriitorii „de mare succes în epoca” interbelică — apare cu oportunitate, va-lorificarea operei lui Ionel Teodoreanu cunoscut în ul-tima vreme o intensitate surprinzătoare. Departe, însă, de a fi o sinteză de primă mărime — cum ar îndrăzni ampla documentație inclusă textului — Ionel Teodorea-nu” constituie o introducere utilă pentru înțelegerea pro-zatorului-poet prin relevarea atmosferei spirituale ardențe din „Dulcele Tîrg al țeslor”, a debutului „Într-o zi” și a celui-lui climat de captivitate bene-volente instituit de publicul larg, și îndeosebi tineret-ului...

PROFIRA SADOVEANU: „Planeta părăsită” (Ed. Cartea Românească)

Scrisă fără virtuți memo-rialistice (și stilistice) deose-bite, „Planeta părăsită” este o viziune, atenție pe detaliu, a totului privitor la via-ța și creația lui Mihail Sado-veanu, înălț autoreal, a-mintirile sale vizind îndeoa-proape, în general, pe „mem-brii și colaboratorii „Vieții românești”: G. Ibrăileanu, Ionel Teodoreanu, Mihail Codreanu, G. Topăreanu, G. Călinescu, Ion Marin Sado-veanu, dar și o galerie mai largă de personaje din lum-ea artistică (Jules Cazaban, Ion Sava, St. Ciobotarușu etc.) de la 1910 încoașe.

DE LA ORIENTAREA PROFESIONALĂ

(Urmare din pag. 1)

— „Noi trebuie să „scoatăm banii” investiții în cumpărarea acestor filme care, de altfel, cunosc o mare afinență de pu-blic. Nu știu de ce considerați aceste filme ca „sub orice va-loare. În felul lui fiecare are ceva bun, care atrage specta-torii așa cum todeauna atrage publicul un spectacol de estradă mai mult decît unul de operă...”

— „Dar ce aveți cu aceste filme? Ele nu te învață nici să-ți lași barbă, nici să furi, nici...”

el să nu se modifice în funcție de numărul de candidați prezenți. Pentru școala mai important este să facă o selecție riguroasă, poate mai mult decît numai completarea de locuri planifi-cate. Pentru economie este mult mai avantajos să-ți furnizeze cadre cît mai tineri pregă-tite, chiar dacă unorii planu-rile de școlarizare nu sînt rig-urose respectate. S-ar elimina astfel o situație total neces-punzătoare la unele secții de specialitate sau chiar ani de studiu, cînd mai puțin de ju-mătate dintr-o promoție nu a-merge în fața de absolvire a facultății.

orientare profesională. Merită subliniat inițiativa Comitetului municipal U.T.C. de a depista aceste categorii de tineri, nu puțin în Capitală, și de a-și organiza activitatea în jurul ba-zat pe muncă, după noua concepție despre viața care stă la baza orînduirii noastre socia-liste.

de cunoștințe, organizînd practic cercuri tehnice care să so-licite imaginația tînarului, ofe-rindu-l în același timp posibili-tatea contactului direct cu vil-tozitatea profesională. Dacă nu se poate organiza în jurul ba-zat pe muncă, după noua concepție despre viața care stă la baza orînduirii noastre socia-liste.

LITERATURĂ PENTRU TINERET

(Urmare din pag. 1)

recitii și reluată la toate vîrștele, cartea emoționează și încălză cu accesiți forță. Care este — n-am intrat de atîtea ori deapînt în u-mirile mele — misterul ce-i păstrează vie și nealterat cîndoaera? Trei rînduri din Jurnalul bătrînilui Dumas mi-au mișcat, dacă nu che-mă anecdotic, E semnă calve. Fără o draxoste fierbîntă nu pentru „personalitățile”, tale, ci pentru oamenii tăi nu se poate realiza o pazi-nă vie, convingătoare, răs-coltitoare, memorabilă. Și dară pretenția formulată

mai sus e necesară pentru izbucnirea oricărui rînd de literatură, cînd e vorba de literatură „închinată tineret-ului, regula se transformă în logică. Ne aflăm totuși oameții a-cestei țări înaintea unei mari sărbători, ai unei glo-riose aniversări: cincizeci de ani de la înființarea Par-tidului, cinci decenii în care, alături de cei mai greu în-cercați în lupte, cei tineri — tineretea! — și-au adus darul lor de solidaritate și jertfă de elan și izbîndă, au dăruit o lume — socia-lismul — vîrșta cea mai pură. Ce dar mai frumos i-am putea aduce acestei generații permanente angaja-tă decît o carte de o scum-pă emoție?

POLEMICA LINGVIȘTILOR

„In „Cronica” — de simbă-ță 18.VII.1970 lingviștul G. Ivanescu reviz polemică domniei sale cu Sorin Stati. Departe de noi in-tenția de a interveni cu un argu-ment sau altul în acest dialog. Vrem, numai, să-ți spunem toar-gășului G. Ivanescu faptul că ne parca „domniei sale vreau sus-ținător, altă timp, cîl domnia sa se o complice în sălășirea vor numeroase cacofonii („Arti-cole”, ca cele...”, cîl atitudinî ca cea...”). Intr-o polemică între doi lingviști, asemenea „scăpări” nu scapă cititorului...”

— „Am mai spus: nu a-vem alte filme”

— „Cu privire la admitere se poate discuta foarte mult. Cu toate lacunele ei, admiterea reprezintă un criteriu de selecție destul de judicios. Trebuie însă să facem distincție între admitere la diferitele forme de în-vățămînt. La concursuri trebuie să sîntem seama în mai mare măsură de îndemnarea elevu-lui de capacitatea de gîndire și orientare a acestuia, de înclîn-giriile sale spre adevărata învîr-șă sau experimentală. Criteriul de exigență la concursuri tre-buie să fie criteriul major, iar

— „Acestia nu fac excepție în raport cu ceilalți candidați din punct de vedere al orientării profesionale. Poate că sînt chiar mai puțin decisi. Selecția chiar și prin concurs este ceva mai dificilă la facultățile cu profil ideologic, decît la celelate. Cred că este foarte greu de

— Alegerea la înființare a profesiei are o repercusiune di-rectă asupra integrării sociale a tineretului. Băînd la porți me-nă închise sau, mai corect, nefînd în stare să le deschidă prin nivelul de pregătire sînt și cazuri cînd unii tineri încearcă ani în șir fie la aceeași facul-tate, fie cînd la una, cînd la alta. Se trezesc astfel fără nici o profesie la o vîrșă cînd alții deja s-au consacrat unui dome-niului. Despre o reorientare a ti-nerilor post-admitere aproape că nu poate fi vorba. Insuccesul la admitere aduce de cele mai multe ori deruta. Candidatul rătăcește și mai dezorientat spre locul unde consideră că filtrul de pătrundere în facultate este mai accesibil. Este o tactică fundamental greșită care nu poate duce la selecția și promo-varea de valori certe. Sînt și cazuri cînd absolvenți ai diferi-tor școli refuză să-și practice meseria, simțînd, după opinia lor, chemarea spre noi profesii. Aici sînt cazuri tipice de dez-

ÎMBRĂCĂMINTEA SUB MICROSCOP

● LABORATORUL ÎN CARE NU SE SUFLĂ ȘI NU SE MIȘCĂ ● GEOMETRIA FIBRELOR ȘI STRĂLUCIREA LOR ● FIRUL DE LÂNĂ ARE SOLZI ● CRISTALELE INVIZIBILE ALE ȚESĂTURILOR ● VIBRAȚIA MOLECULELOR TEXTILE

Este un fapt îndeobște cunoscut că structura reală a lumii ei vizibile, ci alta mult mai subtilă, mai complicată. O vizită privință, edificatoare. Aici, materia textilă în care pătrunde vizibile și doar aparent ferme, pentru a te lăsa să strecuri bineînțeles că nu se pot face observații de asemenea finețe — ca în toate cazurile asemănătoare — să înălțare limita la ne prelungească nesfârșit posibilitățile de cunoaștere a micului

vegetale și animale nu este aceea sugerată global de formele în laboratorul de analize de structură al I.C.T. este, în această atenție bisturii investigației științifice își desfășoară coaja realităților o privire în universul ascuns al celulelor, cristalelor, moleculelor, decit prin intermediul unor aparate moderne. Menirea lor este care ne condamnă natura biologică a simțurilor noastre și să și marelui univers.

FIRUL SE TAIE UNEORI NU ÎN 4, CI ÎN 120.000

Secretele de structură intimă a fibrelor textile pe care le dezvăluie microscopul electronic în domeniul organizării celulare. Secțiunile care lăcășează informații de acest nivel au dimensiuni fascinante de reduse. Grosimea lor trebuie să atingă cel mult 600. Å^o (unitatea microfizică de lungime numită angstrom este atât de mică încât trebuie pusă de 10 milioane de ori cap la cap pentru a forma un milimetru). În aceste condiții, expresia „a tăia firul în patru”, care sugerează în mod plastic pătrunderea în detaliile cele mai mărunte ale unei realități, își pierde orice valoare sugestivă. Aici, firul se taie nu în patru, ci în 120.000 sau chiar mai mult. Pentru obținerea unor asemenea performanțe, operația de secționare — care unează în ordine „colorații” fibrelor cu metale grele, deshidratare și înglobare în intr-un bloc de monomeri — se execută în condiții de liniste absolută. Tehnicianul Gheorghe Adrian își recomandă mai mult decât altă să nu corbești, să nu suflă, ba nici măcar să nu respire pentru câteva secunde. Motivul? La cea mai ușoară adiere a aerului se agită apa din micul bac în care au fost lăsate să cadă minusculele părți de materie textilă, secționate cu ajutorul cristalinului de sticlă al ultramicroscopului. Segmentele se pot uni foarte ușor în aceste condiții, iar pentru reușita analizei este nevoie de exemplare, nu de grupe. Ținând seama că microscopul electronic de care dispune I.C.T. are posibilități de mărire de 3.000 x — 30.000 x, e lesne de înțeles că va dezvălui el într-o secțiune: structura celulară a fibrei.

prezintă o întrepătrundere continuă a celor două stări ideale: cristalin și amorf. Dubla refracție, orientarea microcristalelor într-o direcție preferențială etc. nu permit adaptarea unor metode din mineralogie, geologie, metalurgie etc. în domeniul desupra care discutăm. Figurile de difracție din raze X date de fibrele textile sînt mai complicate decit cele dintr-un mineral, deoarece peste interferențele cristalelor se suprapune banda difuză a părții amorfe. Dintr-o simplă fotografie obținută prin intermediul aparatului Micromet 2 se pot obține concluzii asupra raportului cantitativ dintre componentii cristalin și amorf și ai fibrei, precum și asupra factorului de orientare al lanțurilor sale moleculare. Materialele textile care prezintă parametri cristalografici ridicai sînt în general mai rezistente la purtare.

VEȘTI DESPRE MOLECULE

Investigațiile Institutului de cercetări textile nu se opresc la nivelul celulelor sau al cristalelor, ci pătrund mai adînc, în organizarea chimică, prin intermediul spectroscopiei în infraroșu. În rigiditatea grafică a spectrogramelor cercetătorii descifrează informații despre vibrația specifică a moleculelor materiei textile sau despre modificările compoziționale ale acestora, ca urmare a fosforării diferitelor substanțe chimice de finisare. Toate aceste determinări de structură: analiza în raze X, spectroscopia în infraroșu, microscopia optică sau electronică etc. sînt menite să dea o imagine de ansamblu a proprietății materiei prime textile, a materialelor în curs de prelucrare sau a produselor finite. Este un lucru la care ne-am gândit de puține ori sau poate niciodată: rezistența, strălucirea, duritatea sau molicimea unei țesături depind în bună parte de organizarea moleculară, celulară sau cristalină a fibrelor din care ea este compusă.

MARIA SUCIU

LINA CU... SOLZI

Să urmărim operațiile de pregătire a amprentei unui fir de lînă: molașul în masă plastică este înlocuit cu altul în carbon, umbrat la rândul său cu un metal greu pentru obținerea contrastului de culoare, și la sfîrșit — stupoare — amprenta aceasta așezată pe grila microscopului ne comunică un adevăr neașteptat: lînă, atât de dulce la pipăit, este de fapt acoperită cu solzi. Pare puțin verosimil și totuși așa este: seamănă cu inelul unui pește sau cu un acoperiș de olane. Mai mult: atunci cînd calitatea ei nu este prea bună, cuticula se desprinde adînc de suprafața și leapădă pielea. Ușor amuzat, observi apoi că aspectul microscopic al bambacului seamănă cu o scoarță de copac, că unele fibre sintetice au niște scobituri ca de șweitzer, și abia pornit pe panta comparațiilor ești tentat să continui șirul imaginilor inedite. Te oprești însă, pentru că tehnica de pregătire a unei amprente este complicată iar timpul cercetătorilor — prețios. De altfel, și se explică, „scopul principal al observării amprentelor este depistarea urmelor de impurități sau a unor atacuri suferite de suprafața fibrelor ca „urmă a aplicării unor tratamente chimice, termice, mecanice etc.” Iată deci că microscopul electronic este un examinator sever, care liberează certificate de bună purtare pe baza unor metode de control profunde și minuțioase.

APROPO DE CAVALERII EVULUI MEDIU

Dacă vrem să ne înțelegem întru totul în cristale, nu e nevoie să înlocuim înbrăcămîntele noastre ușoare cu grelele armuri medievale. Căci nu numai metalele, ci și fibrele textile au o structură cristalină. Mai precis, în ultimul timp s-a dovedit tot mai întemeiat ipoteza că polimerii naturali sînt produse mezomorfe, întrucît

ANTENE • ANTENE

MOTORUL CU... ANTIMATERIE

Cu ajutorul unui accelerator de 78 giga-electronvolți cercetătorii sovietici au reușit să obțină recent primele cinci nuclee de antihidrogen 3. Anul trecut o echipă de la Institutul de cercetări pentru energii înalte din Serpukhovo au reușit să pună în evidență primele nuclee de antihidrogen greu, bombardînd atomii de aluminiu cu protoni accelerați de un accelerator gigant, în atară de interes științific deosebit al acestor experiențe, rezultatele performanței ale cercetătorilor sovietici constituie încă o dovadă în favoarea posibilității obținerii, într-un viitor încă greu de aproximat, a celei mai puternice surse de energie imaginabilă — reacția dintre materie și antimaterie.

OAMENI LA 250 M SUB APA

Recent s-a încheiat programul de cercetări privind scufundarea subacvatică simulată, denumit convențional „Janus-II”. În cadrul experimentelor trei „scufundători” au petrecut opt zile la o adîncime simulată de 200 de metri în chesoanele Centrului experimental de presiuni înalte. Oamenii de știință au făcut cunoscut că rezultatele obținute — în cursul acestor încercări evidentăzate faptul că un om poate lucra normal cu un maximum de securitate timp de patru ore la adîncimi de 250 de metri. Aceste rezultate sînt extrem de însemnate pentru per-

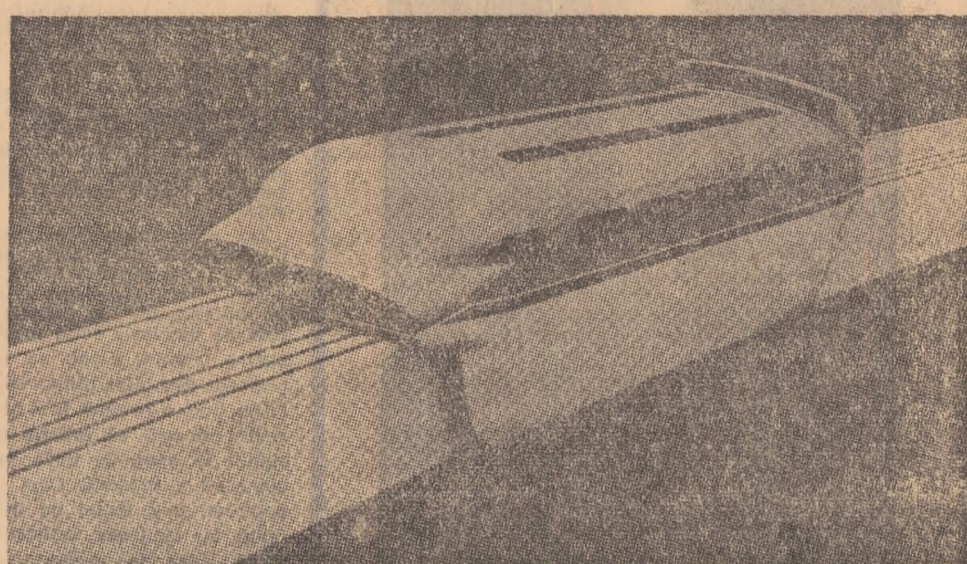
spectiva cuceririi de către om a „continutului albastru”. Se știe că cu ajutorul unei tehnici extrem de complexe, care presupune alimentarea cu un amestec de oxigen și heliu, cu ajutorul costumelor climatizate și al cunoscutelor căsuțe subacvatice, cercetătorii au reușit să realizeze incursiuni la 250 de metri, dar de o durată extrem de scurtă.

VESTIGIILE FARAONILOR

Recent, în delta Nilului, la 70 km nord-est de Cairo a fost descoperită cea mai mare necropolă din epoca faraonilor cunoscută pînă în prezent. Cercetătorii afirmă că această necropolă — care conține numeroase mumiile extrem de bine conservate, vase rituale bijuterii și oglinzi, a servit ca cimitir între anii 3000 î.e.n. și 400 e.n.

COSMOSUL REPRODUS ÎN LABORATOR

Pentru a studia solicitările la care sînt supuse suprafețele metalice ale sateliților sau ale viitoarelor stații spațiale, cercetătorii de la firma „Lockheed” au realizat un model impresionant cu o lungime de 20 de metri și un diametru de 9 m. În această încăperie sînt simulate toate condițiile existente în spațiul cosmic. Cel mai interesant capitol al studiilor ce se vor efectua cu ajutorul acestei mari instalații este efectul radiațiilor solare și cosmice.

Astfel arată în concepția cercetătorilor englezi, macheta unei garnituri de cale ferată prevăzută cu motor linear.

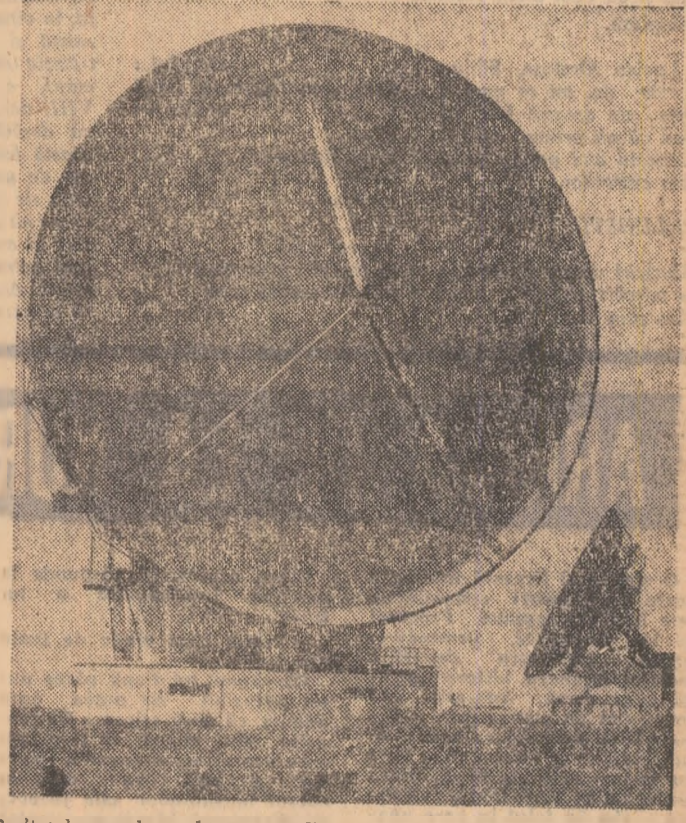
ACEASTĂ ENIGMĂ

majoritatea sînt de acord că materia și antimateria ar fi trebuit să existe în cantități egale. În aceste condiții se pune o dublă întrebare: — Unde trebuie să existe antimateria în Univers? Dacă ea ar fi amestecată cu materia în proporții egale, atunci întregul Univers s-ar fi transformat treptat în radiații gama;

- UNDE SE AFLĂ ANTIMATERIA ÎN UNIVERS?
- CUM A LUAT NAȘTERE SISTEMUL NOSTRU SOLAR?
- POT EXISTA ȘI ALTE CIVILIZĂȚII COSMICE?

Cum rămîne cu datele observațiilor care confirmă teoria cosmologică a marii explozii întrucît ea ignoră existența antimateriei? — Cum rămîne cu datele observațiilor care confirmă teoria cosmologică a marii explozii întrucît ea ignoră existența antimateriei? — Cum rămîne cu datele observațiilor care confirmă teoria cosmologică a marii explozii întrucît ea ignoră existența antimateriei?

Radiotelescopul, „ochii și urechile” cercetătorului care scrutează imensitatea spațiului cosmic.

Dacă aceasta este adevărat, antimateria trebuie totuși să existe undeva. Pînă de curînd, oamenii de știință aveau la dispoziție doar unele antinuclee izolate. Recent, la sincrotronul sovietic de la Serpukhovo (cel mai mare accelerator de protoni din lume) a fost obținută antimaterie în cantități fără precedent. În urmă cu cîteva ani, dr. Alfven a emis ipoteza că Universul se compune din galaxii și anti-galaxii sau chiar grupe de galaxii, metagalaxii și antimetagalaxii. În prezent, dr. Alfven și dr. Elvius consideră că centrul unei galaxii ar putea să constituie un amestec de particule și antiparticule. La începutul evoluției, fiecare galaxie are doar un singur centru. Acesta reprezintă un nor dens de materie și antimaterie, care se anihilează reciproc și devină cantități uriașe de energie. Dincolo de centrul galactic se întind zone

ALCOOLUL STIMULEAZĂ... DEGENERAREA ORGANISMULUI

științific, ce poate demonstra — cu prisosință — care sînt... **...ADEVĂRATELE SALE EFECTE** „O primă dezmințire: alimentarea, onctă de bogată ar fi, nu poate escamota în nici un fel rolul toxic al alcoolului — remarca prof. dr. I. Bruckner. Cercetări recente, purtate asupra metaboliților și efectelor sale secundare, au demonstrat că intoxicația cu alcool se produce total independent de restul alimentației. Mai mult decit atât, s-a constatat că organismul uman are o capacitate limitată de ardere a alcoolului în unitatea de timp. Nici cel mai robust om nu poate metaboliza mai mult de zece grame de alcool într-o oră. Rezultă că „supraîncălzirea”, adică consumul de numai o sută de grame de băutură al cărei conținut în alcool este de aproximativ șaiseci la sută (de pildă: coniacul, rachiu, vodka, romul, ginul etc.) este suficient pentru a intoxica organismul timp de cel puțin șase ore. A fost stabilită, de asemenea, o gradă de periculozității ingerării alcoolului peste capacitatea de asimilare. Astfel, s-a observat, la majoritatea cazurilor, că o dată

cu prezența a două grame de alcool la o mie de grame de singe apare o ușoară incoordonare motorie, însoțită de tulburări psihice și active; cînd alcoolemia atinge trei grame de alcool față de o mie de grame de singe, se produc serioase tulburări ale vorbirii, instabilitate afectivă extremă, manifestări asociate etc.; un gram în plus de alcool în același conținut corespunde unui grad mai mic sau mai mare de somn narcotic, cu implicații dintre cele mai grave — afectarea autogregării termice, respirației etc. În cazurile atingerii și depășirii raportului de cinci la mie alcool în singe survine moartea”. **...AȘI AMINTIT DE ASPECTELE EVIDENTE, EXTERIOARE, ALE EFECTELOR ALCOOLULUI: care este însă mecanismul intim, funcțional, al acestor stări?** — Se știe că alcoolul este hidro și, mai cu seamă, liposolubil și că, o dată ingerat, este distribuit în întreg organismul. Dar concentrația cea mai mare și, se înțelege, cea mai vătămătoare, se

alcoolul nu constituie citiți de puțin un stimul sau un „combustibil” miraculos, ci, dimpotrivă, consumul lui este... **...INVERS PROPORȚIONAL CU CAPACITATEA DE MUNCA**

Concluzia se desprinde în mod logic. „Numeroase experiențe ce urmăresc eficiența muncii în relație cu consumul de alcool — ne declară prof. dr. IACOB MIHAILA, din cadrul secției de fiziologia muncii a Institutului de igienă — mai cu seamă asupra activităților ce reclamă atenția mărită și precizie, demonstrează că, în cazul consumului de cincisprezece centimetri cubi de alcool, capacitatea de muncă scade, în cazul patruzeci și doi la sută, iar la douăzeci și cinci de centimetri cubi cu o sută treisprezece la sută! La două ore după consumul a treizeci de grame de alcool, rapiditatea cu care scrie o dactilografică scade cu douăzeci la sută, iar greseliile cresc în proporție de patruzeci la sută. Toate muncile care necesită mișcări fine și atenție coordonată sînt serios împiedicate de doze destul de modeste de băuturi alcoolice — 30—50 de grame. În deajuns de sugestiv este un raport prezentat, în urmă cu cîteva ani Academiile de medicină din Paris, din care rezultă că din nouă sute de accidente grave de producție, patru sute treizeci și opt, adică patruzeci și opt la sută, au fost produse de alcoolicii cronici”. **Prezentarea exemplelor de acest gen, prin ele însele convingătoare, ar putea fi interminabilă, dar oare mai sînt necesare și alte exemple sau comentarii...?!**

PAUL SPIRA

de peste hotarele

Sărbătoarea Cubei

ÎNTILNIRE DE LUCRU GH. RĂDULESCU-M. LESECIKO

Sub puternica presiune a patrioților sud-vietnamezi

Trupele americane au evacuat baza „Ripcord“

MOSCOVA 24. — Corespondentul Agerpres, Laurențiu Duță, transmite: În ziua de 24 iulie 1970, a avut loc la Moscova o întâlnire de lucru între tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, președintele părții române în Comisia interguvernamentală româno-sovietică de colaborare economică, și Mihail Lesciko, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., președintele părții sovietice în Comisia interguvernamentală româno-sovietică de colaborare economică.

Asediată de trei săptămâni de către forțele patriotice, baza de artilerie americană „Ripcord“, amplasată în zona septentrională a Vietnamului de sud, la aproximativ 40 kilometri de fosta capitală imperială Hue, a fost evacuată joi noaptea.

Sub tirul intens de mortiere și arme automate declanșat de patrioți, cei 1000 de militari americani, care ocupau de aproape patru luni această bază, au fost luați la bordul avioanelor și elicopterelor. În cursul operațiunilor de evacuare, a fost doborât un elicopter american care transporta muniții. În rândul infanteriștilor americani au fost înregistrați — potrivit unui prim bilanț — 61 de morți și 345 de răniți.

La Saigon, un purtător de cuvânt al comandamentului forțelor S.U.A. a anunțat laonic că dicția 101 aerportată a părăsit „Ripcordul“, menționând că această bază fusese supusă în ultimele săptămâni unor atacuri succesive.

Știrea a provocat însă cii comentarii în cercurile observatorilor politici, care consideră că „închiderea“ acestei baze are semnificația unui nou și evident eșec suferit de forțele S.U.A. în Vietnamul de sud. După înfringerea

de la Khe Sanh, din anul 1968 — subliniază observatorii — forțele S.U.A. au fost puse acum într-o situație similară, fiind nevoite să renunțe la una dintre cele mai importante baze pe care și le-au construit pe teritoriul sud-vietnamez.

VIZITA DELEGAȚIEI MILITARE ROMÂNE ÎN R. P. CHINEZĂ

PEKIN — Corespondentul Agerpres, Ion Gălățeanu transmite: Joi după-amiaza, la Pekin au avut loc convorbiri între Huan Lun-sen, șeful Marelui Stat Major al armatei populare chineze de eliberare, și general colonel Ion Ioniță, ministrul forțelor armate ale Republicii Socialiste România.

La convorbiri au participat din partea chineză Șiao Cin-kuan, adjunct al ministrului apărării naționale și comandant al forțelor maritime militare, persoana cu munci de răspundere din departamentele de resort și alte oficialități militare.

Din partea română au parti-

cipat Ionel Vasile, adjunct al ministrului forțelor armate, și Aurel Duma, ambasadorul român în R.P. Chineză.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

Seara, șeful Marelui Stat Major a oferit o recepție în cinsta delegației militare române, condusă de general colonel Ion Ioniță. Au participat Șiao Cin-kuan, adjunct al ministrului apărării naționale și comandant al forțelor maritime militare, Marelui Stat Major, Huan Giun, adjunct al șefului Direcției superioare politice a armatei, Cian Ci-min, comisar politic al forțelor aeriene militare, Ju-lin, locuitor al comandamentului forțelor maritime militare, Cio Kuan-hua, adjunct al ministrului afacerilor externe, Li Cian, adjunct al ministrului comerțului exterior, comandanții ai diferitelor arme și alte persoane oficiale. Au fost prezenți Aurel Duma, ambasadorul Republicii Socialiste România la Pekin, membri ai ambasadei, atașajii militari acreditați în capitala chineză.

În timpul recepției, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă de prietenie, Huan Lun-sen și Ion Ioniță au rostit toasturi.

Huan Lun-sen a relevat că în îndelungată luptă revoluționară s-a cimentat o prietenie frățeească între popoarele Chinei și României și între armatele celor două țări. Această prietenie este statornică pe baza principiilor egalității depline în drepturi, respectării reciproce a integrității teritoriale, suveranității și independenței naționale, nemեսecului reciproc în treburile interne și pe baza sprijinului și simpatiei reciproce, în spiritul internaționalismului proletar. De aceea, această prietenie poate rezista la încercarea timpului. Constătam cu bucurie că, în ultimii ani, relațiile de prietenie și colaborare dintre cele două popoare și armate ale noastre au cunoscut o consolidare și dezvoltare necontenită, în urma eforturilor comune depuse de ambele noastre țări. Recenta vizită în țara noastră a delegației M.A.N. și a Consiliului de Stat, condusă de tovarășul Emil Bodnaraș, a adus o nouă contribuție la dezvoltarea pe mai departe a prieteniei tradiționale dintre cele două țări și cele două popoare, ale Chinei și României. Sintem convinși că actuala vizită de prietenie în țara noastră a delegației militare condusă de tovarășul ministru Ion Ioniță va stringe, în mod sigur, și mai mult relațiile de prietenie frățeească și de colaborare dintre cele două țări și cele două popoare și armate ale noastre.

Răspunzând, Ion Ioniță a spus, printre altele: Aducm din partea oamenilor muncii din România socialistă, a conducerii noastre de partid și de stat, a tovarășului Nicolae Ceaușescu personal, un fierbinte salut tovarășesc și de solidaritate internaționalistă tovarășului Mao Tze-dun, celorlalți conducători de partid și de stat ai R.P. Chineze, întregului popor chinez.

Deși România și China se află la mare distanță una de alta, între popoarele români și chinezi, forțele de ordine au deschis focul asupra persoanelor care au participat la această tentativă. Ulterior, poliția a comunicat că a arestat trei persoane.

Între armatele noastre există puternice și statornice legături de prietenie, care și-au rădăcinile în trecutul de luptă revoluționară al celor două popoare. Oamenii din România au urmărit cu multă atenție și și-au manifestat solidaritatea cu lupta eroică a poporului chinez împotriva imperialismului și reacțiunii, pentru eliberarea națională și socială. Poporul român acordă o înaltă prețuire remanabililor realizări obținute de poporul chinez.

După ce a trecut în revistă succesele poporului român în construcția socialistă, în împlinirea programului elaborat de cel de-al X-lea Congres al Partidului, vorbitorul a arătat că poporul român este conștient că muncind cu dăruire pentru întărirea și dezvoltarea multilaterală a țării sale își îndeplinește cea mai de seamă îndatorire patriotică și, totodată, o sarcină internaționalistă, contribuind la întărirea socialismului, a forțelor antiimperialiste.

Vorbitorul a subliniat în continuare activitatea desfășurată de P.C.R. și de guvernul român pe plan extern, principiile esențiale ale relațiilor dintre țările socialiste.

Opinia publică din țara noastră, a spus vorbitorul, își exprimă satisfacția față de dezvoltarea legăturilor de solidaritate internațională și de colaborare tovarășească, față de cursul ascendent al relațiilor pe plan economic, politic, cultural, tehnic, științific și în alte domenii dintre R. S. România și R. P. Chineză, relații întemiate pe stimă și respect reciproc.

Încheiere, ministrul român a arătat că actuala vizită are loc la scurt timp după cea a delegației M.A.N. și a Consiliului de Stat. Așa cum a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu la recenta plenară a C.C. al P.C. Român, partidul nostru apreciază în mod deosebit rezultatele acestei vizite, care a evidențiat dorința comună de a acționa pentru dezvoltarea relațiilor dintre țările noastre — ceea ce corespunde alt intereselor celor două țări, cit și cauzei generale a socialismului.

„Fiesta de la solidaridad“

În localitatea balneară Vadrado a început „Fiesta de la solidaridad“ — Sărbătoarea solidarității — organizată de cinstita brigăzilor de tineri din 27 de țări, printre care și brigada „23 August — România“, care au participat la Zafra din acest an. La festivitatea de deschidere au fost prezenți Iosus Montane și Manuel Pineiro, membri ai C.C. al Partidului Comunist din Cuba, Jaime Crombet, secretar general al Comitetului Național al Uniunii Tinerilor Comuniști din Cuba (U.J.C.), și directorul de tineri, Jaime Crombet a mulțumit, în numele întregului tineret din Cuba, pentru munca prestată în cadrul marilor campanii a Zafrei.

Porturile britanice paralizate de grevă

Comisia specială de anchetă desemnată de guvern pentru a examina cauzele conflictului ce a determinat declanșarea grevei generale a docherilor britanici a încheiat joi seara audierea părților aflate în dispută.

revedicțiilor docherilor. Concluziile comisiei vor deveni cunoscute, sub forma unui raport, probabil la începutul săptămânii viitoare.

Între timp, greva continuă să paralizeze activitatea tuturor porturilor britanice. Guvernul, prin intermediul lui Robert Carr, ministrul forței de muncă și productivității, a reafirmat că „nu va ezita să folosească imputernicirile excepționale ce i-au fost acordate pentru menținerea apăsătoare a mărșurii de primă necesitate“.

DECLARAȚIA PREȘEDINTELUI FINLANDEI

INTR-O declarație făcută joi, președintele Finlandei Kekkonen a subliniat că „organizarea unei conferințe europene în problema securității va contribui la crearea unei atmosfere favorabile afirmării identității naționale proprii a tuturor statelor europene“. „Este de o importanță vitală, a spus șeful statului finlandez, de a se lua noi inițiative de natură a elibera popoarele Europei de teama unui război și de a le oferi încrederea într-un viitor pașnic“.

pe scurt

CIU EN-LAI, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, a primit delegația Alianței forțelor naționale, democratice și pasnice din Vietnam, condusă de Trinh Dinh Thao, președintele C.C. al Alianței și vicepreședintele al Consiliului Consultativ al Guvernului Revoluționar Provisoriu al Republicii Vietnamului de Sud.

NUMARUL vizitatorilor Expoziției Internaționale de la Osaka depășește, la mijlocul acestei săptămâni, cifra de 37 828 729. Numai în cursul zilei de joi, a anunțat Asociația japoneză pentru „Expo-70“, pavilioanele de la Osaka au fost vizitate de 288 310 persoane.

CONVORBIRILE SOVIETO-AMERICANE

VINERI a avut loc cea de-a 26-a sesiune de lucru din cadrul convorbirilor sovieto-americane asupra limitării cursei înarmărilor strategice. Discuțiile, care au durat aproape o oră și jumătate, s-au purtat în localul ambasadei Statelor Unite din Viena. Următoarea sesiune de lucru a acestor convorbiri va avea loc marțea viitoare la sediul ambasadei sovietice.

INUNDAȚIILE DIN INDIA

APELE fluviilor din statul Indian Uttar Pradesh, ieșite din marea lor, au inundat peste 300 de localități, provocând moartea a cîteva sute de persoane și lăsînd fără adăpost mii de locuitori. Potrivit datelor oficiale anunțate la Lucknow — capitala statului — apele dezlănțuite ale fluviului Alak Nanda au provocat moartea a peste 138 de persoane. Numeroase autobuze care transportau pelerini au fost luate de ape. Companiile de transport locale apreciază că în timpul acestor inundații și-au pierdut viața peste 500 de persoane. Principalele căi de comunicație au devenit impracticabile. Ministrul principal al acestui stat indian a declarat că inundațiile au provocat mari daune materiale și umane.

În statul Assam, armata, pusă în stare de alertă, participă la operațiunile de salvare a persoanelor și bunurilor materiale în regiunile afectate de inundații. În acest stat, apele fluviului Brahmaputra, care s-au revărsat, au lăsat fără adăpost peste 300 000 de persoane.

TENTATIVĂ DE RĂPIRE

POLIȚIA din orașul brazilian Recife a zădărnicit joi o tentativă de răpire a consulului Statelor Unite din localitate.

Forțele de ordine au deschis focul asupra persoanelor care au participat la această tentativă. Ulterior, poliția a comunicat că a arestat trei persoane.

CEI doi tehnicieni vest-germani, angajați ai societății nord-americane „South American Placers“, rășiți cu cîteva zile în urmă de membri ai organizației clandestine din Bolivia „Armata de Eliberare Națională“ au fost eliberați.

Start incert la Bruxelles

Prima reuniune de lucru din cadrul negocierilor purtate între reprezentanții Comunității Economice Europene și cei ai Angliei, în vederea a derăși acesteia din urmă la Piața comună, s-a desfășurat într-un climat care confirmă temerile exprimate în repetată rînduri în paginile presei. Incertitudinile au o dublă proveniență. În primul rînd, ele rezultă din cadrul intern al Pieței comune. Cu numai o zi înainte reuniunii de lucru, la care urma să participe și reprezentantul englez, ministrul de stat însărcinat cu afacerile europene, și-a exprimat dorința de a crea un grupuri însărcinate cu studierea problemelor, grupuri care să se întâlnească la fiecare două săptămîni, „cei șase“ au insistat pentru stabilirea, de la început, a problemelor destinate soluționării, în cadrul unor reuniuni la nivel ministerial. Pe de altă parte, în timp ce Anglia și-a manifestat intenția de a se retrage din perioada tranzitorie, de circa un an, să-și adapteze doar propria legislație economică la cele 4 000 de re-

guli și reglementări aprobate de Piața comună în cei aproximativ 13 ani de existență, urmînd ca o altă perioadă să fie alocată pentru adaptarea economică, în opinia membrilor C.E.E., perioada de tranziție ar trebui folosită pentru soluționarea tuturor problemelor ridicate de aderarea la Piața comună.

26 iulie este o dată bogată în semnificații în istoria poporului cubanez. În această zi de vară a anului 1953, o grupă de tineri revoluționari, sub conducerea lui Fidel Castro, ataca, în zori, fortăreața militară de la Moncada, dînd semnalul începutului Insurecției Naționale Cubaneze. La capătul unei lupte îndelungate și acerb împotriva regimului dictatorial de sumbră amintire a lui Batista, Insurecția Națională Cubaneză se încheia la 1 ianuarie 1959 cu o victorie strălucită, deschizînd în Cuba drumul unor profunde transformări social-economice. Aniversarea acestei date a devenit, firește, o tradiție, fiind alături de ziua victoriei revoluției, sărbătoarea națională a poporului cubanez.

Cei aproape 7 ani de luptă împotriva dictaturii, pentru instaurarea unui guvern popular, au fost urmași de e-

pentru calea socialistă, demonstrînd în mod clar că nu este dispusă să se reîntoarcă la situația din trecut. Rezultatele eforturilor stîrnitoare ale poporului cubanez pentru dezvoltarea economică, socială și culturală nu au întîrziat să vină. A crescut producția industrială, s-a diversificat agricultura. În același timp, cultura și prelucrarea trestiei de zahăr, care constituie baza economiei cubaneze, au cunoscut o amplă dezvoltare, în 1970 obținîndu-se cea mai mare producție de zahăr din întreaga istorie a Cubei.

Deosebit de evidente sînt progresele înregistrate în domeniul social-cultural. După lichidarea analfabetismului, prin construirea a numeroase localități de școli și formarea cadrelor didactice necesare, s-au creat condițiile pentru introducerea învățămîntului general gratuit și s-au pus

Construcții noi, ridicate în ultimii ani la Havana, capitala Cubei.

forturi neinterupte. Revoluția moștenea o situație deosebit de grea — mizerie, foametă, analfabetism. Trebuia schimbată întreaga structură a societății. Realizările Cubei în anii regimului popular în creșterea și diversificarea producției, în lichidarea analfabetismului și dezvoltarea culturii sînt cu atât mai importante, cu cît ele au fost obținute în condițiile unei permanente confruntări cu dificultățile create de blocada economică instituită de S.U.A. și de uneltrile contrarevoluționare cubaneze. În ciuda acestor dificultăți, Cuba populară a adoptat cu consecvență măsurile urgente care se impuneau. Încă din primul an al victoriei revoluției a fost împlinită reforma agrară, prin care au fost împroprietărite 150 000 de familii de țărani. Un an mai tîrziu au fost naționalizate bogățiile subsolului, întreprinderile bancare și serviciile publice, capitalul străin pierzîndu-și pozițiile dominante pe care le deținea în Cuba.

În același timp, prin naționalizarea bunurilor marilor proprietari autohtoni, a fost întărită baza economică a burgheziei cubaneze. Încercările de blocaj, sabotaj, presiuni economice și politice au eșuat în mod lamentabil, Cuba arătîndu-se fermă în opțiunea sa

bazele învățămîntului politichic. Cîteva cifre concludente: de trei ori mai multe cadre didactice, de zece ori mai mulți studenți decît în 1959, 24 de cărți editate pe minut, ș.a.m.d. Pentru anii viitori, Cuba a planificat, pe lingă continuarea dezvoltării industriei zăhărului, extinderea producției în domeniul petrochimic, îngrășămintelor chimice, industriei mecanice, al zootehniciei și al hînurilor de larg consum, lărgirea rețelei de drumuri și căi ferate etc.

Convins că dezvoltarea multilaterală a fiecărei țări socialiste contribuie la creșterea forței și influenței întregului sistem socialist în lume, poporul român urmărește cu bucurie și satisfacție succesele obținute de Cuba. Legate prin aspirații comune, România și Cuba dezvoltă relații de prietenie, de strînsă colaborare și ajutor reciproc, în interesul celor două popoare, al cauzei socialismului. Cooperarea economică și tehnico-științifică, schimburi comerciale și culturale sînt în continuă extindere.

Cu prilejul acestei sărbători a Cubei frățești, uram poporului cubanez noi și importante succese în opera de construire a socialismului.

BAZIL ȘTEFAN

Sosirea unei delegații române

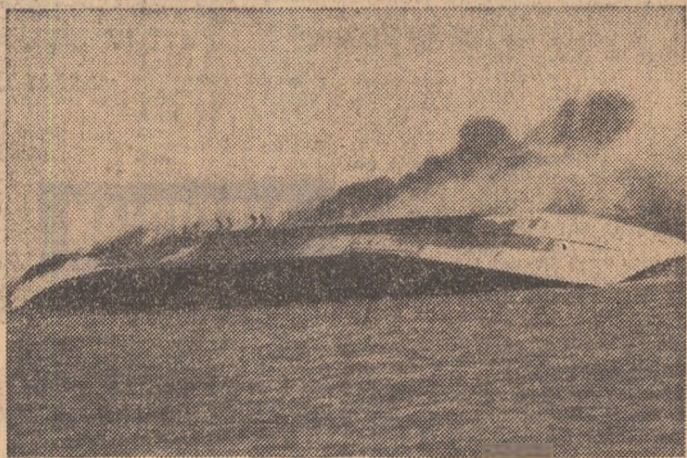
HAVANA 24. — Corespondentul Agerpres, Victor Stamate, transmite: La invitația C.C. al Partidului Comunist și a Guvernului Revoluționar din Cuba, la Havana a sosit o delegație română formată din tovarășii Bujor Almasan, membru al C.C. al P.C.R., ministrul industriei miniere și

geologiei Constantin Mitea, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe. Delegația va participa la festivitățile care vor avea loc cu ocazia celei de-a XVII-a aniversări a insurecției naționale cubaneze.

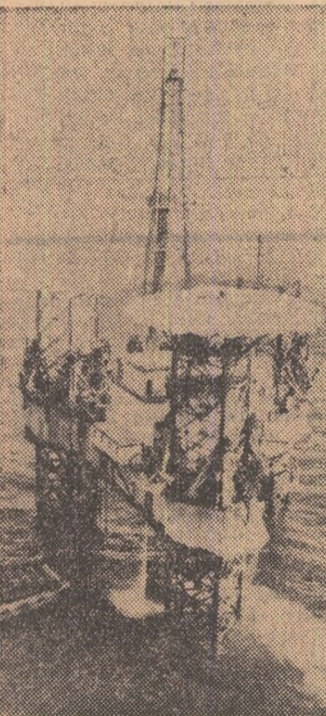
SECVENȚE DE PE GLOB • SECVENȚE DE PE GLOB

Manifestație desfășurată pe străzile Londrei, împotriva intenției guvernului englez de a livra arme R.S.A.

REPUBLICA MALGAȘĂ. — Platformă de prospecțiuni submarine, efectuînd cercetări în largul mării.

Vasul norvegian „Fulvia“ cu peste 700 de turiști la bord, a luat foc în zona Insulelor Canare. Pasagerii și echipajul au fost salvați de un vas francez, dar „Fulvia“ a dispărut sub valuri.

La Londra a fost efectuată la 22 iulie o operație prin care pacientul Henry Holloway, de 56 de ani, a devenit primul om a cărui inimă este reglată de aparate acționate de energie atomică. În imagine — Holloway după operație.

SPANIA. — Poliția intervenind împotriva greviștilor din Granada, care cerea încheierea unui nou contract de muncă. Rezultat: 3 morți, 10 răniți.

SECVENȚE DE PE GLOB • SECVENȚE DE PE GLOB

Tratatul dintre Comunitatea Economică Europeană (prescurtat în limba germană — E.W.G.) și Anglia în viziunea caricaturistului de la ziarul vest-german „Die Welt“.

Reuniunea s-a prelungit pînă noaptea tîrziu. În una din pauze, corespondentul din Bruxelles al agenției FRANCE PRESSE rețeta că „pentru moment“, cele două delegații nu se găsesc pe aceeași lungime de undă“. În sfîrșit, la încheierea reuniunii, același corespondent anunță că s-a ajuns la „un acord mi-

nlm, rezultat al unui compromis, care nu entuziasmează pe nimeni“. Cortina a căzut pînă în toamnă. Nimeni nu știe dacă viitoarea rundă a negocierilor va reuși sau dacă ele se vor încloda în labirintul intereselor imense ale acestor țări“ (LES ECHOS).

I. TIMOFTE